

ဝိ
ဦးစုံ

ရှေ့တန်းခေါင်းဆောင်
ဖြစ်လိုသော်

ကျေးဇူးတင်ပါသည်

ဤစာအုပ်တွင်ပါရှိသော တရားတော်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အချက် ပေါင်းများစွာတို့ကို အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မဟာစည် ဆရာတော်၏ အဋ္ဌကထာ စိစစ်ခန်း ကျမ်းစာအုပ်မှလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အရှင် ဇနကာဘိဝံသ ဆရာတော်၏ ရတနာဂုဏ်ရည်နှင့် ကိုယ်ကျင့် အဘိဓမ္မာ ကျမ်းစာအုပ်များမှလည်းကောင်း၊ လူပြန်တော်ပညာရှိ အသင်းမှ ထုတ်ဝေသော မေတ္တာပွား များရေး စာတမ်းမှလည်းကောင်း ထုတ်နုတ်ဖော်ပြထား သည် ဖြစ်ကြောင်းကို ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် မှတ်တမ်း တင်လိုပါသည်။

၎င်းပြင် ပါရမီဆယ်ပါးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကျယ် ရှင်းပြချက်တို့ကို တိ ပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသတို့မှ ရရှိကြောင်း ကိုလည်းကောင်း၊ အပြင်အောင်ခြင်း ကဗျာများကို ရေးသားပေးသော ဆရာကြီး ဦးဘသန်း (သျှင်သန်းမေ) အားလည်းကောင်း ကျေးဇူးတင် ကြောင်းကိုလည်း မှတ်တမ်းတင်လိုပါ သည်။

ဤစာအုပ်၌ပါသော ကျမ်းဂန်အစောင်စောင်မှ ထုတ်နုတ်ချက်များ မှာ ပညာရှိအချို့၏ ကူညီမှုသာ မရခဲ့လျှင် ကျွန်တော်၏အစွမ်းဖြင့် ရှာဖွေရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ဤစာအုပ် ထမြောက်အောင်မြင်အောင် ဝိုင်းဝန်းကူညီကြကုန်သော ပညာရှိများအား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိ ကြောင်းကို ဤနေရာတွင် မှတ်တမ်းတင် အပ်ပါသည်။

မောင်နု

၂၇၊ ၈၊ ၅၉။

*

နှလုံးရည်တိုက်ပွဲ

(၁) ဘာအတွက် ဒီမိုကရေစီကာကွယ်ရေးတိုက်ပွဲ ဝင်ရသလဲ

နှလုံးရည်တိုက်ပွဲ ဆိုသည်မှာ အခြားမဟုတ်။ ဒီမိုကရေစီကို ကာကွယ်ရန်အတွက် ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေးများကို ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ် ဖျက်ဆီးနေသော သူများကို အကြမ်းမဖက်သည့် ဒီမိုကရေစီနည်းဖြင့်တိုက်ရမည့် တိုက်ပွဲဖြစ်သည်ဟု အချို့သန့်ရှင်းဖဆပလ အဖွဲ့ဝင်များက ယူဆလျက်ရှိကြသည်။ ဤယူဆချက်မှာ တစ်ပိုင်းသာမှန်သေးသော ယူဆချက်ဖြစ်သည်။

တစ်ဘက်သားကို နှလုံးရည်နှင့် တိုက်မည်ဆိုလျှင် တိုက်ပွဲဝင်တိုင်း၌ နှလုံးရည် ရှိရပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် နှလုံးရည်တိုက်ပွဲဆိုသည်မှာ အခြား မဟုတ်။ ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေးများကို ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ် ဖျက်ဆီးနေသောသူ များကို နှလုံးရည်ဖြင့်တိုက်ရမည့် တိုက်ပွဲလည်းဖြစ်သည်။ တိုက်ပွဲဝင်ပုဂ္ဂိုလ် တို့၏ ကိုယ်တွင်း၌ရှိသော နှလုံးရည်ကို ဖျက်ဆီးပစ်တတ်သည့် အညစ်အကြေးများကို တွန်းလှန်ပစ်ရမည့် တိုက်ပွဲလည်း ဖြစ်သည် ဆိုသည်ကို နှလုံးရည်တိုက်ပွဲဝင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အထူးမှတ်သားထားကြစေချင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ဘက်က ဒီမိုကရေစီ ကာကွယ်ရေး နှလုံးရည်တိုက်ပွဲ ဝင်နေစဉ် အခြားတစ်ဘက်ကလည်း မိမိကိုယ်ကို နှလုံးရည် တိုးတက်ပြည့်ဝ လာအောင် အထူးကြိုးစားကြရမည်။

ဤကဲ့သို့ နှလုံးရည် ပြည့်ဝရေးအတွက် မိမိကိုယ်တွင်းရှိ အညစ်အကြေးများကို တော်လှန်နေခြင်းသည်ပင်လျှင် နှလုံးရည် တိုက်ပွဲဝင်နေခြင်း ဖြစ်သည်ဆိုသည်ကို သန့်ရှင်းဖဆပလအဖွဲ့ဝင်တိုင်း အထူးသတိချပ်ကြစေ ချင်ပါသည်။

ဒီမိုကရေစီ ကာကွယ်ရေး၊ နှလုံးရည်တိုက်ပွဲ အောင်မြင်ရေးသည် ကျွန်တော်တို့အတွက် အခက်ဆုံး ပြဿနာမဟုတ်။ တိုက်ပွဲဝင်ရသော အကြောင်းရင်းသည် မှန်လည်း မှန်၍ အကျိုးလည်း ရှိမည်။ တိုက်ပွဲဝင်သူများ မှာလည်း ဖြူစင်သော စေတနာ၊ မတုန်မလှုပ်သော သတ္တိ၊ မလျှော့သော ဇွဲ၊ ကောင်းသော အရည်အချင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံမည်ဆိုလျှင် မည်သည့်တိုက်ပွဲမဆို အောင်မြင်ရမည်။

ဘာအတွက် ဒီမိုကရေစီကာကွယ်ရေး နှလုံးရည်တိုက်ပွဲထဲသို့ ဝင်လာသည် ဆိုသည့်အချက်ကို တိုက်ပွဲဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ကောင်းစွာ သဘောပေါက် ရမည်။ ဤကဲ့သို့ သဘောပေါက်နိုင်ရန်အတွက် အခြေခံရပ်ကွက်များအထိ ဆွေးနွေးပွဲများကို စနစ်တကျ ကျင်းပပေးရမည်။

ခေါင်းဆောင်အသီးသီး၏ မိန့်ခွန်းများကိုလည်း စနစ်တကျ လေ့လာနိုင်လျှင်လည်းကောင်း၊ ဤသို့ လေ့လာပြီးမိန့်ခွန်းများထဲမှ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းသော အချက်များကို စနစ်တကျ ဆွေးနွေးနိုင်လျှင်လည်းကောင်း အထောက်အပံ့ ဖြစ်နိုင်သည်။

'အများယောင်လို့ ယောင်ရတယ်၊ အမောင် တောင်မှန်း မြောက်မှန်း မသိ' ဆိုသော စကားကဲ့သို့ ဘာကြောင့် နှလုံးရည်တိုက်ပွဲ ဝင်ရသည်ကို ကိုယ်တိုင်မသိဘဲ သူများဝင်သည်ကို မြင်သောကြောင့်သာ ဝင်လာကြသော သူများအတွက် အခက်အခဲတစ်ခုခုနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့လျှင် စိတ်ပျက်တတ် သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဟိုကသည်က ပြောသံဆိုသံတွေကို

ကြားရသည့်အခါ များတွင်လည်း နားယောင်ပြီး လမ်းလွဲကို လိုက်
တတ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဘာအတွက် နှလုံးရည်တိုက်ပွဲဝင်ရသည် ဆိုသည့်အချက်
ကို သဘောပေါက်အောင် နှလုံးရည်တိုက်ပွဲဝင် ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း အထူး
ကြိုးစားပါ။ ဤအချက်ကို ရိုးတွင်းခြင်ဆီထဲမှာ စွဲနေအောင် အထူး
ကြိုးစားပါ။

ဤအချက်ကို အထင်မသေးပါနှင့်။ အထူးဦးစားပေး၍ ကြိုးစားပါ။

*

(၂) အဓိဋ္ဌာန် ရှိရမည်

နှလုံးရည်တိုက်ပွဲတွင် အနိမ့်အမြင့်များ ရှိလိမ့်မည်။ ရံဖန်ရံခါ ပြည်
သူ လူထု၏ တစ်ခဲနက်အုံကြွ၍ ထောက်ခံမှုများကို တွေ့ရမည်။
ရံဖန်ရံခါ ပြည်သူလူထု၏ ထောက်ခံမှုများကို တွေ့ရမည်မဟုတ်။
ရံဖန်ရံခါ လူထု၏ တစ်ခဲနက် ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရမည်။ ရံဖန်ရံခါ ပျော်
စရာ ရွှင်စရာများနှင့် တွေ့ရမည်။ ရံဖန်ရံခါ အဖမ်းအဆီး
အချုပ်အနှောင်၊ အနှိပ်အစက်၊ အသတ်အဖြတ် အစရှိသည့် စိတ်ညစ်
စရာများနှင့်လည်း တွေ့ရမည်။

လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ခဲ့သဖြင့် ဘုန်းတော်
အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာ ကမ္ဘာမြေမိုး
ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးသော်မျှ ဤလောကဓံတရားများ

က မလွတ်နိုင်သေးလျှင် ပါမွား နိုင်ငံရေးသမားများသည် ဤလောကဓံ တရားများမှ အဘယ်မှာလျှင် လွတ် နိုင်ပါမည်နည်း။

တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ အဘိဓမ္မာတရား ဟောပြီးသောအခါ လူ့ပြည်သို့ ပြန်ကြွလာရာတွင် အံ့မခန်းနိုင်လောက်အောင် ကြီးကျယ်လှ သည့် စောင်းတန်းကြီးကို ဖန်ဆင်းပြီး ဗြဟ္မာ၊ သိကြား၊ နတ်များ ကိုယ်တိုင် မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ကို တစ်ခဲနက် ခြံရံလျက် သာယာနာပျော် ဖွယ်ကောင်းလှသော တူရိယာတို့ဖြင့် လိုက်ပို့ကြသည့်အခါမျိုးလည်း ရှိ သည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ကောသန္တိပြည်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံအဝင်မှာ မာဂ ဣန္ဒြိ ဇာ် လက်ကိုင်တုတ်များက အမျိုးမျိုး ဟစ်အော်ဆဲဆိုသည်ကို ခံရသ ည့် အခါ မျိုးလည်း ရှိသည်။

နိုင်ငံရေးသမားများသည် အများအားဖြင့် ပုထုဇဉ်များသာဖြစ်ကြရာ အမြင့်နှင့် တွေ့ရသည့်အခါများတွင် စိတ်တက်ကြွကြသလောက် အနိမ့် နှင့် တွေ့ရသည့်အခါများတွင် စိတ်ပျက်တတ်ကြသည်မှာ ဓမ္မတာပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် နှလုံးရည်တိုက်ပွဲဝင် ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းသည် ဘာကြောင့် တိုက်ပွဲ ဝင်ရသည်ကို ရှေးဦးစွာ သဘောပေါက်အောင်လုပ်ပြီး တိုက်ပွဲ ဝင်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်သည့်အခါတွင် အောက်ပါအတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြု သင့်သည်။

'ငါသည် လူရင့်မကြီးဖြစ်ပြီး လူဖြစ်ကျိုး ရှုံးရမည့် ဘဝမျိုးကို ဘယ် နည်းနှင့်မှ လက်မခံနိုင်။ ငါ၏ သားစဉ်မြေးဆက်တို့နှင့်တကွ ဆွေမျိုး ဉာတကာတို့သည်လည်း လူရင့်မကြီးဖြစ်ပြီး လူဖြစ်ကျိုးရှုံးရမည့် ဘဝ သံသရာထဲမှာ တဝဲလည်လည် နေရမည်ကို ငါသည် ဘယ်နည်းနှင့်မှ မ

ရှုစိမ့် နိုင်။

နှလုံးရည်တိုက်ပွဲသည် ငါ၊ ငါ၏ သားစဉ်မြေးဆက်တို့နှင့်တကွ၊ ငါ
ဆွေမျိုးဉာဏ်တို့အတွက် လူဖြစ်ကျိုးရှုံးရမည့် ဘဝဆိုးကြီးမှ
လွတ်မြောက် စေနိုင်သည့် တစ်ခုတည်းသော ထွက်ရပ်လမ်းဖြစ်သည်ဟု
ငါ လေးနက်စွာ ယုံကြည်သည်။

ထို့ကြောင့် အရိုးကြေကြေ အရေစုတ်စုတ် အသက်ဇီဝိန်ပင် ချုပ်ရပါ
စေ ငါသည် ကြောက်ဖူးမတုန်ဘဲ၊ နောက်မဆုတ်ဘဲ၊ နှလုံးရည်တိုက်ပွဲ
ကြီးကို သစ္စာမဖောက်ဘဲ အောင်မြင်သည့်နေ့အထိ ပါဝင်ဆင်နွှဲရန်
လေးနက်စွာ သစ္စာမိဋ္ဌာန်ပြုသည်'

နှလုံးရည်တိုက်ပွဲဝင်တိုင်းသည် တစ်နေ့လျှင် အနည်းဆုံး တစ်ကြိမ်
လောက် လူစုလူဝေးနှင့်ဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ အထက်ပါအတိုင်း
အမိဋ္ဌာန် ပြုသင့်သည်။

ဤသို့ နေ့စဉ်မှန်မှန် အမိဋ္ဌာန်ပြုခြင်းဖြင့် နှလုံးရည်တိုက်ပွဲ အရေးမြဲ
ငုံသည့် အခါမျိုးတွင်လည်း တိုက်ပွဲဝင်များသည် ဘဝင်မမြင့်နိုင်။
နှလုံးရည် တိုက်ပွဲ အရေးနိမ့်သည့် အခါမျိုးတွင်လည်း ညည်းညူသံများ၊
စိတ်ပျက်သံများ၊ အပြင်ထွက်ထိုင်မှုများ၊ ဟိုခုန်သည်ခုန်နှင့် ခုန်ပျံ
ကျော်လွှားမှုများသည် ပြောပလောက်အောင် ရှိနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

*

(၃) မေတ္တာပွားများရမည်

၎င်းထက် ပိုကောင်းသည့် စကားလုံးကို ရှာမတွေ့သေးသဖြင့် 'နှလုံး

ရည်တိုက်ပွဲ' ဆိုသည့် စကားလုံးကို အသုံးပြုထားရခြင်း ဖြစ်သည်။ နှလုံးရည်နှင့် တိုက်ပွဲသည် ဖီလာကျနေသောစကားလုံးများ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထို့ထက် သင့်တော်သော စကားလုံးကို မတွေ့သေးသောကြောင့် ယာယီ သဘောမျိုးဖြင့် 'နှလုံးရည်တိုက်ပွဲ' ဟုပင် အသုံးပြုကြပါစို့။

မတရား ဖမ်းဆီးခြင်း၊ ချုပ်နှောင်ခြင်း၊ နှိပ်စက်ခြင်း၊ သတ်ဖြတ်ခြင်း ခံရသော သူများသည် ပုထုဇဉ်များသာ ဖြစ်ကြသောကြောင့် မတရားလုပ်သူ များအပေါ်တွင် အာဃာတများရှိကြမည်မှာ ဓမ္မတာပင် ဖြစ်သည်။

အမှန်အတိုင်းပြောရလျှင် အာဃာတ ထားနေခြင်းအားဖြင့် မတရားအပြုခံရသူမှာ အကျိုးမဖြစ်၊ အကျိုးသာ ယူတ်သည်။ အာဃာတ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း အကုသိုလ်ဖြစ်နေသည်ကို သတိရစေချင်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ မတရားပြုခံရသူများမှာ ဤသို့ အပြုခံရပြီးနောက် အကျိုးမယူတ်ဘဲ အကျိုးဖြစ်အောင် အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းတတ်ရမည်။

မတရား အပြုခံရခြင်းမှာ အခြားကြောင့်မဟုတ်။ မိမိ၏ အတိတ်က အကုသိုလ်ကံကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း နှလုံးသွင်းတတ် ရမည်။ ဤသို့ နှလုံးသွင်းနိုင်လျှင် အာဃာတများ လျော့ပါးသွားသည်ကို နှလုံးသွင်းသူသည် ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

၎င်းအပြင် နှလုံးရည်တိုက်ပွဲ၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ ကိုယ့်ကို မတရားပြုသူများကို ပျက်စီးနစ်နာစေရန် မဟုတ်ဘဲ စိတ်ပြောင်းရန်သာ ဖြစ်သဖြင့် အာဃာတ ရှိနေသရွေ့ တစ်ဖက်သားကို စိတ်ပြောင်းရန် ခက်လိမ့် မည်။

ထိုမျှမကသေး မတရားအပြုခံရသည့်အခါ အာဃာတကို မဖျောက်

နိုင်လျှင် မနိုင်၍ သည်းခံခြင်းမျိုး ဖြစ်လိမ့်မည်။ မတရား အပြုခံရသည့်အခါတွင် အာဃာတမရှိဘဲ မေတ္တာပွားနိုင်လျှင် ခန္တီအစစ်ဖြစ်သည်။ မတရား အပြုခံရသည့်အခါ အာဃာတကို မဖျောက်နိုင်ဘဲ ငုံ့ခံနေခြင်းသည် သတ္တိကြောင်ရာ ရောက်သည်။

မတရား အပြုခံရသည့်အခါ ရန်တုံ့မမူဘဲ အာဃာတကိုဖျောက်ပြီး မေတ္တာပွားများနိုင်မှသာလျှင် သတ္တိအစစ်ရှိရာ ရောက်သည်။

အာဃာတ ပျောက်သွားရုံလောက်နှင့် တင်းတိမ်ခြင်းမရှိဘဲ မတရား အပြုခံရသူသည် မတရားပြုသူအပေါ်တွင် မေတ္တာပွားများနိုင်မည်ဆိုလျှင် နှလုံးရည်တိုက်ပွဲ၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်လည်း လျင်လျင်မြန်မြန် အောင်မြင်မည်။ မေတ္တာပွားများသူမှာလည်း အလွန်အကျိုးထူးလိမ့်မည်။

မေတ္တာတရား ပွားများခြင်း၏ အကျိုးများကို အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ ဧကာဒသက နိပါတ်၊ အနုဿတိဝဂ္ဂ ပါဠိတော်၌ အောက်ပါအတိုင်း မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတော်မူခဲ့ပါသည်။

မေတ္တာ၏အကျိုး ၁၁ ပါး

၁။ ချမ်းသာစွာ အိပ်ပျော်ခြင်း

၂။ ချမ်းသာစွာ အိပ်ရာမှ နိုးရခြင်း

၃။ မကောင်းသော အိပ်မက် မမြင်မက်ခြင်း

၄။ လူအများ၏ ချစ်ခင်ခြင်းကို ခံရခြင်း

၅။ နတ်များ၏ ချစ်ခင်ခြင်းကို ခံရခြင်း

၆။ နတ်များ၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ခံရခြင်း

၇။ မီးဘေး၊ အဆိပ်ဘေး၊ လက်နက်ဘေးတို့မှ ကင်းဝေးခြင်း

၈။ လျင်မြန်စွာ စိတ်တည်ကြည်မှုရနိုင်ခြင်း

၉။ မျက်နှာအဆင်း ကြည်လင်ခြင်း

၁၀။ မတွေမဝေဘဲ သေရခြင်း

၁၁။ မင်္ဂိုလ်ကို မရသည့်တိုင်အောင် အောက်ဆုံးထစ်အားဖြင့် သေလွန် သောအခါ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်နိုင်ခြင်းတို့ ဖြစ်၏။

ထို့ထက် ထင်ရှားစွာ သိသာအောင် ဖော်ပြရသော် ...

ဇမ္ဗူဒီပါတစ်ကျွန်းလုံး ချောက်ချားစေလျက် ရွှေငွေရတနာ၊ ကျောက် သံ ပတ္တမြား၊ အဝတ်အစားနှင့်တကွ လိုလေသေးမရှိ၊ ထမင်းရည် ချောင်းစီး အောင် လှူခဲ့သော ဘုရားလောင်း ဝေလာမ ပုရောဟိတ် ကြီး၏ အလှူဒါနထက် သောတာပန်တစ်ပါးကို ဆွမ်းကျွေးရခြင်းက ပို၍အကျိုးကြီးမြတ်၏။ သောတာပန်ပေါင်းတစ်ရာကို ဆွမ်းကျွေးရခြင်း ထက် သကဒါဂါမ်တစ်ပါးကို ဆွမ်းကျွေးရခြင်းက ပို၍အကျိုးကြီး မြတ်၏။ သကဒါဂါမ်ပေါင်းတစ်ရာကို ဆွမ်းကျွေးရခြင်းထက် အနာဂါမ် တစ်ပါးကို ဆွမ်းကျွေးရခြင်းက ပို၍ အကျိုး ကြီးမြတ်၏။ အနာဂါမ် ပေါင်းတစ်ရာကို ဆွမ်းကျွေးရခြင်းထက် ရဟန္တာ တစ်ပါးကို ဆွမ်းကျွေး ရခြင်းက ပို၍အကျိုးကြီးမြတ်၏။ ရဟန္တာပေါင်း တစ်ရာကို ဆွမ်းကျွေးရ ခြင်းထက် ဘုရားငယ်ဖြစ်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ဆူကို ဆွမ်းကျွေးရခြင်း က ပို၍အကျိုးကြီးမြတ်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါပေါင်းတစ်ရာကို ဆွမ်းကျွေးရ ခြင်းထက် သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားတစ်ဆူကို ဆွမ်းကျွေးရခြင်းက ပို၍ ကျိုးကြီးမြတ်၏။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားတစ်ဆူကို ဆွမ်းကျွေးရခြင်း ထက် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား အမှူးရှိသော သံဃာကို ဆွမ်းကျွေးရခြင်း က ပို၍ အကျိုးကြီးမြတ်၏။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား အမှူးရှိသော သံဃာ

ကို ဆွမ်းကျွေး ရခြင်းထက် စတုဒိသာသံဃာကို ရည်မှန်း၍ ကျောင်းဆောက်လှူဒါန်းခြင်း က ပို၍ အကျိုးကြီးမြတ်၏။ စတုဒိသာသံဃာကို ရည်မှန်း၍ ကျောင်းဆောက် လှူဒါန်းခြင်းထက် ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်စွာ ဆည်းကပ်ရခြင်းက ပို၍အကျိုးကြီးမြတ်၏။ ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်စွာဆည်းကပ်ရခြင်းထက် ငါးပါးသီလ ဆောက် တည်ရခြင်းက ပို၍အကျိုးကြီးမြတ်၏။ ငါးပါးသီလကို ဆောက်တည်ရခြင်း ထက် မေတ္တာတရားကို နွားနို့တစ်ခါညှစ် အချိန်မျှလောက် ပွားများရခြင်းက ပို၍အကျိုးကြီးမြတ်၏ဟု အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ နဝက နိပါတ်၊ သီဟနာဒဝဂ္ဂ ပါဠိတော်၌ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် တိုက်ရိုက်ဟောထားချက် ရှိပါ သည်။

ထို့ကြောင့် မိမိကို မတရားပြုကျင့်သူ၏အပေါ်တွင် မေတ္တာတရား အထူးကြိုးစား၍ ပွားများနိုင်ပါစေ။

ဤသို့ မေတ္တာပွားများပြီးလျှင် မိမိကို မတရားပြုသူများကို အောက်ပါ အချက်များကို ကောင်းစွာ ရှင်းပြနိုင်ပါစေ။

၁။ မိမိနှင့် မတရားပြုသူမှာ ငြိုးသူရန်ဘက်များ မဟုတ်ကြောင်း။

၂။ မတရားပြုသူ၏ လက်ထဲတွင်ရှိသော အာဏာနှင့် လက်နက်ကို တရားသဖြင့် သုံးစွဲသင့်ကြောင်း။ လက်နက်မဲ့၊ အာဏာမဲ့ လူတန်းစား များကို မတရားသဖြင့် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ရာ၌ အသုံး မပြု သင့်ကြောင်း။

၃။ မိမိတို့အနေနှင့် ဘယ်လိုပင် အပြုခံရသော်လည်း ပြုသူများ အပေါ်တွင် မေတ္တာပျက်မည် မဟုတ်ကြောင်း။

၄။ မိမိတို့အနေနှင့် လွတ်လပ်စွာ ဟောပြောခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာ

ရေးသား ခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာ စည်းရုံးခွင့်ဆိုသည့် ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးများမှ တစ်ပါး အခြားမည်သည့် အရာကိုမျှ အလိုမရှိကြောင်း စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

*

(၄) သတ္တိရှိပါစေ

သတ္တိရှိသော နိုင်ငံရေးသမားသည် တစ်ကြိမ်သာ သေသည်။ ကြောက်သော နိုင်ငံရေးသမားသည် နှစ်ကြိမ်သေရသည်။ နှစ်ကြိမ်သေရသည် ဆို သည်မှာ အခြားမဟုတ်။ နိုင်ငံရေးသမား လုပ်နေပြီး ကြောက်နေသောကြောင့် ပြောစရာရှိသည်ကိုလည်း မပြောရဲ။ လုပ်စရာရှိသည်ကိုလည်း မလုပ်ရဲလျှင် ဤကဲ့သို့ အကြောက်စိတ် ဝင်လာသည့် အချိန်မှာပင် ၎င်းသူသည် နိုင်ငံရေး အားဖြင့် တစ်ကြိမ်သေလေပြီဟု ယူဆရမည်။

နိုင်ငံရေး နယ်နိမိတ်ထဲမှာ အဖမ်းခံရခြင်း၊ အနှိပ်စက်ခံရခြင်း၊ အသတ် ခံရခြင်း ဆိုသည့် ကိစ္စများသည် အထူးအဆန်း ကိစ္စများ မဟုတ်။ နိုင်ငံရေး သမားတိုင်း (၀၁) အမျိုးနှင့် သာသနာတော်ကြီးကို အသက်နှင့်ထပ်တူ ချစ်မြတ်နိုးသည့် နိုင်ငံရေးသမားတိုင်း တစ်ကိစ္စ မဟုတ် အခြားတစ်ကိစ္စနှင့်၊ တစ်ချိန်မဟုတ် အခြားတစ်ချိန်ချိန်မှာ တွေ့ရမည့်ကိစ္စများ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံရေးသမားလုပ်ပြီး ထိုကိစ္စများကို ရင်ဆိုင်သင့်သည့်အခါ ရင်မဆိုင်ရဲလျှင် ၎င်းနိုင်ငံရေးသမားသည် ညံ့ရာကျလိမ့်မည်။

၎င်းပြင်လည်း ကြောက်နေတိုင်းလည်း အဖမ်းအဆီး အချုပ်အနှောင် မခံရသည် မဟုတ်၊ အနှိပ်အစက် အညှဉ်းအပန်း မခံရ သည် မဟုတ်၊ အသတ် မခံရသည် မဟုတ်။

နိုင်ငံရေးသမားပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ နိုင်ငံရေးသမား မဟုတ်သူဘဲဖြစ်ဖြစ် လူ သတ္တဝါအားလုံးသည် ၎င်းတို့၏ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်များ၏ စီမံရာကို သာ လျှင် ခံယူကြရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ၎င်းတို့၏ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံ များ၏ အလိုအတိုင်းသာလျှင် ဖြစ်ကြရပေသည်။

အဖမ်းအဆီး၊ အချုပ်အနှောင်၊ အနှိပ်အစက်၊ အညှဉ်းဆဲ အသတ် ဖြတ် ခံရမည့် အကုသိုလ်ကံ ရှိနေသောသူတစ်ဦးအတွက် ကြောက် နေ၍လည်း မလွတ်၊ ကျောက်တောင်ပေါ်မှာ တက်နေလျှင်လည်း မ လွတ်၊ သံသေတ္တာထဲ မှာ ဝင်၍ပုန်းနေလျှင်လည်း မလွတ်၊ ရှစ်ခေါဘဏီ တပ်ကြီးနှင့် ဝိုင်းထားလျှင် လည်း မလွတ်နိုင်။

၎င်း အကုသိုလ်ကံမျိုး မရှိသော သူတစ်ဦးကို မည်သူက မည်ကဲ့သို့ပဲ ကြံစည်ကြံစည်၊ ကြိုးစားကြိုးစား အထမြောက် အောင်မြင်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

သို့ဖြစ်ရာ ကြောက်ရွံ့နေသဖြင့် သတ္တိကြောင် သူရဲဘောနည်းသူ ဟူ၍ နာမည်တွင်ရစ်ရုံသာ ထူးမည်။ အခြား ထူးခြားချက် ဘာမျှရှိမည် မဟုတ်ပေ။

ကံ၏ အကျိုးပေးပုံ ထူးဆန်းခြင်းကို သဘောပေါက်ရန် နိပါတ်တော် ထဲက သာဓကများကို ထုတ်၍ပြပါမည်။

အကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးပုံ သာဓကများ

ကျီးတစ်ကောင် ဖြစ်ထွေ

မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးပြီး နေတဲ့ အခါကာလမှာ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ဖို့ရန်အတွက် ရဟန်းတော်တစ်စု ကြွလာကြပါတယ်။ ရွာတစ်ရွာသို့ရောက်သည့်အခါ ဆွမ်းခံဝင်ပြီး ဆွမ်းစား ဇရပ်မှာ ခေတ္တမျှထိုင်နေခိုက်တွင် ချက်ပြုတ်ရာဌာနက အိမ်တစ်အိမ်ကို မီးစွဲလောင်ပါတယ်။ အဲဒီအိမ်က သက်ငယ်ပျစ်တစ်ခုဟာ မီးလောင်ပြီး မီးအဟုန် နှင့် ကောင်းကင်သို့ လွင့်တက်သွားပါတယ်။ အဲဒီလို လွင့်တက်သွားတဲ့အခါ ကျီးတစ်ကောင်ကလည်း ကောင်းကင်က ပျံသန်းလာရင်း အဲဒီမီးလောင်ပြီးတော့ လွင့်တက်သွားတဲ့ သက်ငယ်ပျစ် နှင့် တိုက်မိပြီး လည်ပင်းမှာ စွပ်မိလို့ မီးလောင်ပြီးတော့ မြေပြင်ကျကာ သေဆုံးသွားပါတယ်။

ဒါကို ရဟန်းတော်များကမြင်တော့ 'ဪ ... ဒီကျီးမှာ ဒီလို မီးလောင်ပြီး သေဖို့ရန် အကြောင်းကံတော့ ရှိနေတာပဲ။ ဒီလိုအကြောင်းကံဟာ အင်မတန်ဝန်လေးတဲ့ ကံပဲ။ ဒီကံရဲ့အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားမှ သိမှာပဲ။ မြတ်စွာဘုရားထံရောက်မှ မေးမြန်းလျှောက်ထားကြမယ်'လို့ ရည်ရွယ်ပြီးတော့ အဲဒီရဟန်းတော်တွေဟာ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ဆက်လက်ပြီး လာခဲ့ ကြပါတယ်။

သင်္ဘောသူကြီးကတော်လေး

ပြီးတော့ အခြား ရဟန်းတော်တစ်စုကလည်း ပင်လယ်ခရီးဖြင့် မြတ်စွာ ဘုရားထံ ဖူးမြော်ဖို့ရန် ကြွလာကြပါတယ်။

အဲဒီဝတ္ထုထဲမှာ ပင်လယ်ခရီးဖြင့် ရဟန်းတော်တွေ ကြွလာကြတယ် ဆိုတဲ့စကားကို ထောက်ဆလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ထက်တော်အခါ ကလည်း မြတ်စွာဘုရား၏ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးဟာ ပင်လယ်ခရီးဖြင့် သွားရမည့်နေရာဌာနတွေ တော်တော်နဲ့နဲ့ပျံ့ပျံ့ ရောက်နေတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေ ပေါ်ပေါက်နေပါတယ်။

အဲဒီလို ပင်လယ်ကိုဖြတ်သန်း၍ လာကြတဲ့အခါမှာ သူတို့စီးလာတဲ့ ရွက်သင်္ဘောက သမုဒ္ဒရာပင်လယ်ထဲမှာ မလှုပ်မယှက် ရပ်တန့်နေပါတယ်တဲ့။ ထိုအခါမှာ သင်္ဘောသားတွေက တစ်စုံတစ်ခုနှင့် တိုက်မိပြီး ငြိတွယ်နေလို့ ရပ်တန့်နေတာလေလားလို့ စမ်းသပ်ရှာဖွေကြည့်ကြတော့ ဘာနှင့်မျှ တိုက်ခိုက်ငြိတွယ်ခြင်းမရှိဘဲ အလိုလိုပင် ရပ်တန့်နေကြောင်း ကို တွေ့ကြရပါတယ်။ ဒီတော့ လူတွေက 'တို့သင်္ဘောပေါ်က လူတွေထဲ မှာ ကံဆိုးတဲ့ ကာလကဏ္ဍီခေါ် သူယုတ်မာတစ်ယောက်တော့ ဧကန်ပါ နေပြီ။ သူယုတ်မာ မဲချကြစို့ရဲ့' လို့ ဒီလိုတိုင်ပင်ပြီးတော့ သူယုတ်မာမဲ ကံဆိုးမဲ ချကြပါတယ်။ အဲဒီလို ကံဆိုးမဲချတဲ့အခါမှာ သင်္ဘောသူကြီး ကတော်ကို မဲကျနေပါတယ်။ ဒီတော့ သင်္ဘောသူကြီးကို ငဲ့ပြီးတော့ 'တို့ မဲချနေတာ နေရာမကျသေးဘူး၊ မသေချာသေးဘူး၊ အဲဒါကို ထပ်ပြီး တော့ ပြင်ချကြဦးစို့' လို့ဆိုပြီး သုံးကြိမ် တိုင်တိုင် ပြင်ပြီး ချကြပါတယ်။ သုံးကြိမ်လုံးပင် သင်္ဘောသူကြီးကတော်ချည်း ထပ်ကာထပ်ကာ ကျနေ ပါသတဲ့။

ဒီတော့ လူတွေက ဘယ်နှယ့်လုပ်ရမလဲ ဆိုတဲ့အနေနဲ့

သင်္ဘောသူကြီး ၏ မျက်နှာကို ကြည့်ကြပါတယ်။ သင်္ဘောသူကြီးက 'ဒီ ကိစ္စဟာ အများနှင့် ဆိုင်ပါတယ်၊ သူတစ်ယောက်အတွက်နှင့် အများကို သေကြေပျက်စီးစေဖို့ ကတော့ မသင့်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် သင်္ဘောထုံးစံ အတိုင်း သူ့ကို ရေထဲပစ်ချ ကြပါ'လို့ ခွင့်ပြုလိုက်ပါတယ်။ သင်္ဘောသား တွေက ရေထဲပစ်ချဖို့ ဆွဲငင် ကြတဲ့အခါမှာ အဲဒီ သင်္ဘောသူကြီးကတော် က သေရမှာ ကြောက်ရှာလွန်းလို့ သည်းထန်စွာ ငိုကြွေးမြည်တမ်းပါ တယ်။ အဲဒီလို ငိုကြွေးမြည်တမ်းတဲ့ အသံ ကို သင်္ဘောသူကြီးက ကြားရ တော့ 'ဒီမိန်းမရဲ့ ကိုယ်က အဝတ်တန်ဆာတွေ ဟာ ရေထဲမှာ အလကား ပျက်စီးကုန်တော့မယ်၊ သူ့ကိုယ်က အဖိုးထိုက် အဖိုးတန် အဝတ် တန်ဆာတွေ အကုန်ဖြုတ်ပြီးတော့ အဝတ်ကြမ်းကလေး တစ်ထည်သာ ဝတ်ပေးကြရမယ်၊ ပြီးတော့ ရေထဲမှာ ယက်ကန်ယက်ကန်နှင့် သူ ပေါ် နေတာကို ငါ မကြည့်ရက်ဘူး၊ အဲဒါကို မြင်ရလျှင် ငါအများကြီး စိတ်မ ချမ်းမသာ ဖြစ်နေဦးမယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီလိုမမြင်ရအောင် သူ့လည်ပင်းမှာ သဲအိုးဆွဲပြီးတော့ ပစ်ချကြပါ'လို့ သင်္ဘောသူကြီးက အမိန့်ပေးပါတယ်။ ဒီတော့ သင်္ဘောသားတွေဟာ အဲဒီအမိန့်အတိုင်းပဲ သင်္ဘောသူကြီး ကတော် အမျိုးသမီးကို အဝတ်ကြမ်းတစ်ထည်မျှနှင့် လည်ပင်းမှာ သဲ အိုးဆွဲပြီးတော့ ပင်လယ်ထဲ ပစ်ချလိုက်ကြပါတယ်။ ဒီလို ပစ်ချလိုက် သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သင်္ဘောဟာ ပစ်လိုက်တဲ့ မြားများလို တစ်ဟုန် တည်း ထိုးပြီးတော့ ပြေးသွား ပါတယ်တဲ့။

အဲဒါကို တွေ့မြင်ကြရတဲ့ ရဟန်းတော်တွေကလည်း မြတ်စွာဘုရား ကို လျှောက်ထားဖို့ရာ စဉ်းစားပြီးတော့ လာခဲ့ကြပါတယ်။

ရဟန်းတော် ခုနစ်ပါး

နောက်ပြီးတော့ ခုနစ်ပါး အရေအတွက်ရှိတဲ့ အခြား ရဟန်းတော်

တစ်စုကလည်း မြတ်စွာဘုရားထံ ဖူးမြော်ကန်တော့ရန် လာခဲ့ကြရာ လမ်းခရီး အကြားမှာ ကျောင်းတိုက်တစ်ခုကို တည်းခိုဖို့ ဝင်ရောက်ကြ ပါတယ်။ အဲဒီကျောင်းတိုက်မှာ အားလပ်နေတဲ့ လိုဏ်ဂူကြီးတစ်ခုထဲမှာ တည်းခိုနေထိုင်ကြ ဖို့ ကျောင်းနေရဟန်းတော်များက နေရာချထားပေး ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အာဂန္တု ရဟန်းတော် ခုနစ်ပါးဟာ အဲဒီလိုဏ်ဂူကြီး ထဲမှာ သီတင်းသုံးနေကြ ပါတယ်။

ဒီလို သီတင်းသုံးနေခိုက် ညဉ့်အခါမှာ အိမ်အထွဋ်လောက်ရှိတဲ့ ကျောက်တုံးကြီးတစ်ခုက တောင်ကမ်းပါးယံမှ ပဲ့ကျလာပြီးတော့ အဲဒီ လိုဏ်ဂူ ရဲ့ အဝမှာ ပိတ်ဆို့ပြီးနေပါတယ်။ ဒီတော့ ကျောင်းနေ ရဟန်း တော်များက အနီးဝန်းကျင်ရှိ ရွာပေါင်းခုနစ်ရွာမှ လူများကို ဖိတ်ခေါ်ပြီး တော့ အဲဒီ ကျောက် တုံးကြီးကို ဖယ်ရှားဖို့ တွန်းကြဆွဲကြနှင့် အားထုတ် ကြပါတယ်။ ဒီလို ခုနစ် ရက်ပတ်လုံး လူထုအင်အားနဲ့ ဖယ်ရှားဖို့ အားထုတ်နေကြသော်လည်း ကျောက်တုံးကြီးကတော့ လှုပ်လို့ရွေ့လို့မ ရဘဲ ရှိနေပါတယ်တဲ့။ ဒါကြောင့် အတွင်းမှာပိတ်မိနေတဲ့ အာဂန္တု ရဟန်းတော် ခုနစ်ပါးမှာ ဆွမ်းလည်း မဘုဉ်း ပေးရ၊ ရေလည်း မ သောက်ရဘဲနှင့် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဒုက္ခရောက်နေကြပါ တယ်။ ခုနစ် ရက် စေ့တဲ့အခါကျတော့ အဲဒီကျောက်တုံးကြီးက သူ့ဟာသူ အလိုလို လိ မ့်ကျသွားပြီးတော့ လိုဏ်ဂူအပေါက် ပွင့်သွားပါတယ်။

အဲဒီ ထူးထူးဆန်းဆန်း ဒုက္ခရောက်ပုံကို ကိုယ်တွေ့ ခံစားကြရတဲ့ အာဂန္တု ရဟန်းတော် ခုနစ်ပါးဟာလည်း မိမိတို့ ကြုံတွေ့ရပုံကို မြတ်စွာဘုရားထံ လျှောက်ထားဖို့ နှလုံးသွင်းပြီးတော့ အဲဒီက ထွက်ခွာ လာခဲ့ကြပါတယ်။

အဲဒီလို လျှောက်ထားဖို့ အကြောင်းအသီးသီးနှင့် လာကြတဲ့ ရဟန်း

တော် အဖွဲ့သုံးစုဟာ မြတ်စွာဘုရားထံ တစ်ပေါင်းတည်းဆုံပြီး ရောက်လာ ကြပါတယ်။ မိမိတို့ ကြုံလာခဲ့တဲ့ အကြောင်းထူးများကို လည်း မြတ်စွာဘုရား ကို လျှောက်ထားပြီးတော့ အကြောင်းကံကိုလည်း မေးလျှောက်ကြပါတယ်။ ဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားက အဲဒီ အကြောင်းအရာတွေဟာ ခံစားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကိုယ်တိုင်ပြုခဲ့တဲ့ ရှေး ကံ၏ အကျိုးများဖြစ်ကြောင်းကို ရှင်းလင်းဖော်ပြတော် မူတယ်။

ကျီးရဲ့ အတိတ်ကံ

ရှင်းလင်းပြပုံကတော့ အဲဒီဒုက္ခတွေ့ရတဲ့ သုံးဦးထဲက မီးလောင်ခံရ တဲ့ ကျီးဟာ ရှေးတစ်ခုသောဘဝက လယ်သမားဖြစ်ခဲ့လို့ နွားတစ် ကောင်ကို ဝန်ရုန်းခိုင်းဖို့ ထမ်းပိုးကျင့်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို ထမ်းပိုးကျင့်တဲ့ အခါမှာ နွားက နွားဆိုး နွားပေဖြစ်နေလို့ ခဏလောက် သွားလိုက်ရင်း ဝပ်နေလိုက်ရင်း၊ ခဏလောက် သွားလိုက်ရင်း ဝပ်နေလိုက်ရင်းဖြင့် ဒီလို ခဏခဏ ဝပ်နေဖန် များလာတော့ အဲဒီလယ်သမားက အလွန်စိတ်ဆိုး လာပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူက နွားရဲ့လည်ပင်းမှာ ကောက်ရိုးတွေနှင့် ရစ်ပတ်ပြီးတော့ 'ဒီလောက် ဝပ်ချင်၊ အိပ်ချင်တဲ့နွား တစ်ခါတည်း ချမ်းသာစွာ အိပ်ပေတော့'လို့ ဆိုပြီး မီးနှင့် ရှို့လိုက်ပါသတဲ့။ အဲဒီနွား ခမျာလည်း အဲဒီနေရာမှာပဲ မီးလောင်ပြီး သေသွား ရရှာပါသတဲ့။ အဲဒီ လယ်သမားဟာ ထိုအကုသိုလ်ကံကြောင့် ငရဲမှာ နှစ်ပေါင်း များစွာ ငရဲမီးအလောင်ခံရပြီးတော့ အဲဒီငရဲက လွတ်လာတဲ့အခါမှာလည်း အဲဒီ အကုသိုလ် ကံကြွင်းကြောင့် ကျီးဖြစ်ပြီးတော့ ခုနစ်ဘဝတိုင်တိုင် ဒီလိုပဲ မီးလောင်ပြီး သေရတဲ့အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားက ရှင်းလင်း ထုတ်ဖော်ပြီး ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

သင်္ဘောသူကြီးကတော်၏ အတိတ်ကံ

ပြီးတော့ ပင်လယ်ထဲပစ်ချခံရတဲ့ သင်္ဘောသူကြီးကတော်ကတော့ ရှေးတစ်ခုသောဘဝက အိမ်ရှင်မအမျိုးသမီး ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအိမ်မှာ သူ့ကို အင်မတန် ခင်မင်နေတဲ့ ခွေးတစ်ကောင် ရှိပါတယ်တဲ့။ အဲဒီခွေးက အင်မတန် ခင်မင်နေတဲ့အတွက် အိမ်ရှင်မ သွားလေရာရာကို အမြဲလိုက်နေပါတယ်။ အဲဒီလို ခွေးက နောက်မှ အတူတကွ တကောက်ကောက်လိုက်နေတာကို မြင်ကြရတော့ အရပ်ထဲကလူတွေက 'ဟဲ့ ... ခွေးမုဆိုး တောသွားပြီ၊ ဒီကနေ့ တို့ အမဲသားရလိမ့်မည်' စသည်ဖြင့် သရော်ကြ ပြောင်လှောင်ကြပါသတဲ့။ ဒါကြောင့် အဲဒီအမျိုးသမီးလည်း ရှက်တာနှင့် ခွေးကို သူ့အနားမလာအောင် ခဲနှင့်ပစ်၊ တုတ်နှင့်ရိုက်ပြီး အမျိုးမျိုး ခြောက်ပါတယ်။ ဘယ်လို ရိုက်သော် လည်း ခွေးကတော့ မေတ္တာမပျက်ရှာဘူး။ သူ့နောက်ကို လိုက်မြဲ လိုက်၊ လာမြဲ လာနေတာပါပဲတဲ့။

ဒါနဲ့ တစ်နေ့သ၌တော့ အဲဒီအမျိုးသမီးက ခွေးကို အသာတကြည် ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ ခွေးကလည်း အဲဒီလို အသာတကြည် ခေါ်တာကို ကြား ရတော့ ဝမ်းပန်းတသာနဲ့ အမြီးနုနုပြီး ချဉ်းကပ်လာပါတယ်။ ဒီတော့ လည်ပင်းမှာ သဲအိုးဆွဲပြီးတော့ ခွေးကို ရေထဲတွန်းချလိုက်ပါတယ်။ ခွေးခမျာမှာ ရေထဲနစ်ပြီး သေရရှာပါရောတဲ့။ အဲဒီ မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဒီအမျိုးသမီးဟာလည်း ငရဲမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာခံရပြီးတော့ ငရဲက လွတ်လာ တဲ့အခါမှာလည်း အဲဒီအကုသိုလ် ကံကြွင်းကြောင့် ဘဝပေါင်းတစ်ရာတိုင် တိုင် ယခုလို လည်ပင်းမှာ သဲအိုးဆွဲပြီး ရေထဲပစ်ချခြင်းခံရတဲ့ အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားက ရှင်းလင်း ထုတ်ဖော်ပြီး ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့ လိုဏ်ဂူထဲ အပိတ်ခံရတဲ့ ရဟန်းတော် ခုနစ်ပါးကိုလည်း 'ချစ်သားရဟန်းတို့ သင်တို့လည်း မိမိတို့ပြုခဲ့တဲ့ မကောင်းမှု၏အကျိုးကို ခံစားကြရပေသည်'လို့ မိန့်တော်မူပြီးတော့ ရှေးအတိတ်အကြောင်းကို ထုတ်ဖော်ပြီး ပြတော်မူပါတယ်။

'ချစ်သားတို့၊ သင်တို့ ခုနစ်ဦးဟာ ရှေးကာလ တစ်ခုသောဘဝက ဗာရာဏသီမြို့နယ်မှာ နွားကျောင်းသား ကလေးသူငယ်များ ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီနွားကျောင်းသား ကလေးသူငယ်ခုနစ်ယောက်ဟာ အတူတကွ စုပေါင်း ပြီးတော့ နွားများကို ထိန်းကျောင်းနေကြရာ တစ်နေ့သောအခါမှာ ဖွတ်ကြီး တစ်ကောင်ကို တွေ့သဖြင့် အဲဒီဖွတ်ကြီးကို လိုက်ကြတယ်။ ဖွတ်ကြီးက တောင်ပို့ထဲဝင်သွားတဲ့အခါမှာ နွားကျောင်းသား ခုနစ်ယောက်က သဘောတူ တိုင်ပင်ပြီး တောင်ပို့ကြီး၏ အပေါက်ခုနစ်ပေါက်ကို အသီးသီး ပိတ်ဆို့ထားခဲ့ ကြပါတယ်။ နောက်ရက်မှာ အဲဒီတောင်ပို့ကိုတူးပြီး ဖွတ်ကြီးကိုဖမ်းဖို့ ရည် ရွယ်ထား ကြသော်လည်း နောက် ခုနစ်ရက်အတွင်းမှာ အခြား နွားစားကျက် များသို့ အလှည့်ကျပြီး သွားကြရပါတယ်။

ခုနစ်ရက်မြောက်လို့ အဲဒီနွားစားကျက်ကို ပြန်ရောက်လာကြတဲ့ အခါ မှာ ဖွတ်ကြီးကိုသတိရပြီးတော့ တောင်ပို့မှ အပိတ်အဆို့များကို ဖွင့်ကြည့်ကြ ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် အစာရေစာ မစားမသောက်ရလို့ အင်မတန် ဆာလောင်မွတ်သိပ်ပြီး ပိန်ချုံးနေရှာတဲ့ ဖွတ်ကြီးဟာ ဆာလောင် ရှာလွန်းလို့ ကိုယ့်အသက်ကိုတောင် မငဲ့ကွက်တော့ဘဲ တုန်တုန်ချိချိနှင့် ထွက် လာရှာတယ်။ ဒီလို အရိုးအရေမျှ ပိန်ချုံးပြီး တုန်တုန်ချိချိနှင့် ထွက်လာတာကို မြင်ရတော့ ကလေးတွေပေမဲ့လို့ သူတို့မှာ သနားတဲ့စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့က 'အေးကွာ၊ သူ့ခမျာ ခုနစ်ရက်တောင်မှ အစာငတ် ရေငတ် ဖြစ်နေရှာတယ်၊

သနားစရာ ကောင်းပါတယ်။ ဘယ့်နှယ်မှ မလုပ်ကြ၊ မသတ် ကြပါနှင့်
ဟ'လို့ ဆိုပြီးတော့ ဖွတ်ကြီးရဲ့ကျောကုန်းကို လက်နှင့် သာသာ ယာယာ
ပွတ်သပ်ပြီး 'ကဲ ... မင်းအလိုရှိရာ ချမ်းချမ်းသာသာ သွားပေတော့' လို့
ဆိုပြီး ဘေးမဲ့လွှတ်လိုက်ကြပါတယ်။

အဲဒီနွားကျောင်းသား ကလေးသူငယ်များမှာတော့ ဖွတ်ကြီးကို မ
သတ် တဲ့အတွက် ပါဏာတိပါတ အကုသိုလ်ကံ မမြောက်ဘူး။ ဒါကြော
င့် သူတို့မှာ ငရဲကိုတော့ မကျရဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဖွတ်ကြီးကို တောင်ပို့ထဲမှာ
ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ပိတ်ထားခဲ့တဲ့ မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကြောင့်
ယခု နောက်ဆုံး ဘဝမှာလည်းပဲ တောင်ခေါင်းထဲမှာ သူ့အလိုလို ပိတ်ပြီး
တော့ ခုနစ်ရက်တိုင် တိုင် အစာငတ် ရေငတ်နှင့် တစ်ဆယ့်လေးဘဝ
တိုင်တိုင် ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံစား ကြရတဲ့အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားက
ရှင်းလင်းထုတ်ဖော်ပြီး ဟောကြား တော်မူခဲ့ပါတယ်။

*

ကုသိုလ်ကံအကျိုးပေးပုံ သာဓက

ဃောသက သူဌေးကြီး

ကောသမ္ဗိပြည်၌ ပြည့်တန်ဆာမတစ်ဦးဝယ် သားတစ်ယောက်ဖွား၍ ဖွားလျှင်ဖွားချင်း တံမြက်ချေးစွန့်ရာအရပ်၌ ပစ်ထား၏။ ထိုသို့ ပစ်ထားသည် ကို လူတစ်ယောက်ကတွေ့၍ သားအမှတ်ဖြင့် ကောက်ယူ မွေးထား၏။

ကောသမ္ဗိ သူဌေးကြီးသည်လည်း ထိုနေ့ညနေ ဘုရင်၏ညီလာခံ တွင် ပုရောဟိတ်နှင့်တွေ့၍ ယနေ့ တွေ့ကြုံသော နက္ခတ်အကြောင်း ကောင်း၊ မကောင်း မေးမိရာ ပုရောဟိတ်က နက္ခတ်ကောင်းကြောင်း ယနေ့ဖွားသူသည် ဤကောသမ္ဗိပြည်၌ သူဌေးကြီးဖြစ်လတ္တံ့ဟု ပြောပြ လိုက်၏။ ကောသမ္ဗိ သူဌေးကြီးလည်း မိမိ၏ သူဌေးကတော်၌ ကိုယ်ဝန် အရင့်အမာရှိနေ၍ ယနေ့ ဖွားပါစေဟု ဆုတောင်းရင်း အိမ်ပြန်လာခဲ့ရာ သူဌေးကတော်ကား ထိုနေ့ မဖွားပေ။

သို့ဖြစ်၍ ထိုနေ့ဖွားသူ သူငယ်ကို လိုက်လံရှာဖွေရာ အထက်ပါ ပြည့် တန်ဆာမ၏ သားကိုတွေ့၍ ငွေတစ်ထောင်ပေးပြီး ဝယ်ယူကာ ငါ၏ သူဌေး ကတော်၌ သမီးမွေးလျှင် ဤသူငယ်နှင့် ထိမ်းမြားအံ့၊ သားမွေး လျှင် ဤ သူငယ်ကို သတ်အံ့ဟု ကြံစည်လျက် ဃောသကဟု နာမည် ပေး၍ မွေးထား လေ၏။

သူငယ်ကိုမွေးပြီး လေးငါးရက်အရတွင် သူဌေးကတော်၌ သား

ယောက်ျား ဖွားခဲ့လေ၏။

ပထမအကြိမ် သတ်စေခြင်း

ကောသမ္ဘိ သူဌေးကြီးသည် မိမိရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ယောသက သတို့သားကို နွားခြံတံခါးဝ၌ နွားများထွက်ချိန် သွား၍ထားချေ။ သေ၊ မသေလည်း ကြည့်ခဲ့ဟု လူယုံအထိန်းမိန်းမကို သေချာစွာမှာကြား၍ ခိုင်းလေ၏။ အထိန်းမိန်းမလည်း မှာတိုင်း ပြုလုပ်လေ၏။ နွားလားဥသဘာကြီးသည် သူငယ် မသေစိမ့်သောငှာ သူငယ်ကို မထိပါးရအောင် သူငယ်အထက်က ခွ၍ စောင့်ရှောက်ထားလေ၏။ ထိုအခြင်းအရာကို နွားကျောင်းသားမြင်၍ သားအမှတ်ဖြင့် ကောက်ယူသွားလေရာ ကောသမ္ဘိ သူဌေးကြီးက ငွေတစ်ထောင်ပေးပြီး လိုက်၍ ဝယ်ယူပြန်လေ၏။

ဒုတိယအကြိမ်

ဒုတိယအကြိမ် အထက်ပါအတိုင်း သုဿန်တစ်၌ သွား၍ ပစ်ထား၏။ ထိုအခါ သုဿန်ထဲရှိ ဆိတ်မကြီးတစ်ကောင်က လာ၍ နို့တိုက်၏။ ထိုအခြင်း အရာကို ဆိတ်ကျောင်းသားမြင်လျှင် သားအမှတ်ဖြင့် ကောက်ယူ လေရာ ကောသမ္ဘိ သူဌေးကြီးက ငွေတစ်ထောင်ပေးပြီး လိုက်၍ဝယ်ယူ ပြန်လေ၏။

တတိယအကြိမ်

လှည်းပေါင်း ၅၀၀ လာရာ လှည်းလမ်းမ၌ သွား၍ ချထား၏။ သူငယ် ကို ပထမဆုံးတွေ့သော လှည်းမှ နွားတို့လန့်၍ နောက်ဆုတ်ကြရာ လှည်း သမားမြင်၍ သားအမှတ်ဖြင့် ကောက်ယူသွား၏။ သူဌေးကြီး

က ငွေ တစ်ထောင်ပေးပြီး လိုက်၍ဝယ်ပြန်၏။

စတုတ္ထအကြိမ်

မြို့နှင့် မနီးမဝေး တောင်ကမ်းပါးပြတ်မှ ပစ်ချစေရာ ဝါးချုံကြီးတစ်ခု ပေါ်၌ ကျ၍ ကျူထရံသည် သားအဖမြင်ကာ ကောက်ယူပြန်၏။ သူဌေးကြီး က ငွေတစ်ထောင်ပေးပြီး လိုက်ဝယ်ပြန်၏။

လေးကြိမ်တိုင် သတ်၍ မသေဘဲနေမှ သူဌေးကြီးသည် ယောသကကို မိမိသားနှင့်အတူ မွေးမြူလေ၏။ သူငယ်နှစ်ယောက်ကား ညီအစ်ကိုအရင်း ပမာ ချစ်ခင်ကြ၏။ သို့သော် သူဌေးကြီးသည် ယောသကကို ပညာသင်၍ မပေးပေ။ ဤသို့ဖြင့် အရွယ်ရောက်၍ လာလေသည်။

ပဉ္စမအကြိမ်

သူဌေးကြီးသည် အိုးထိန်းသည် (အိုးလုပ်သူ) တစ်ယောက်ထံ သွားပြီး မိမိ၏ သားယုတ်မာတစ်ယောက်ကို အိုးဖုတ်သောအထဲသို့ ထည့်၍ သတ်ပေး ပါဟု ပြောဆိုကာ ငွေတစ်ထောင်ပေးပြီး အချိန်းအချက် ပြုလုပ်၍ ယောသက ကို အိုးထိန်းသည်ထံ လွှတ်လိုက်လေ၏။ ယောသကလည်း သူဌေးကြီးအမိန့် အရ အိုးထိန်းသည်အိမ်သို့လာခဲ့ရာ လမ်းတွင် ဂုံညင်းထိုးတမ်း ကစားနေသော မိမိ၏ညီ (သူဌေးကြီး၏သားအရင်း)နှင့် တွေ့၍ သားအရင်းက မိမိမှာ ဂုံညင်းထိုးရာ၌ ရှုံးနေသဖြင့် ကူပြီးထိုးပေးရန် ပြောလေ၏။ ယောသကက အိုးထိန်းသည်အိမ်သို့ ဖခင်သူဌေးကြီးက ခိုင်းထား၍ သွားရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောရာ သားအရင်းက မိမိသွားမည်၊ ဂုံညင်းသာ ကူပြီး နိုင်အောင်ထိုးထားနှင့် ပါဟု ဆိုကာ အလုပ်ချင်းလဲ၍ သားအရင်းက အိုးထိန်းသည်အိမ် သွားလေ၏။

ရောက်လျှင် အိုးထိန်းသည်ကို မိမိသည် ကောသမ္ဘိသူဌေးကြီး၏ သား ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုလွှတ်လိုက်၍ လာရကြောင်း ပြောပြရာ အိမ်ထဲခေါ်ကာ သတ်၍ နုတ်နုတ်စင်းပြီး အိုးဖုတ်သော အိုးဖိုထဲ၌ ထည့်သွင်း မီးတိုက်လိုက်လေ၏။ ညနေတွင် ယောသကသည် အိမ်သို့ပြန်လာရာ သူဌေးကြီးက အိုးထိန်းသည် ထံ ရောက်ခဲ့၏လောဟု မေးမှ အကြောင်း စုံကို ပြောပြ၍ သူဌေးကြီးမှာ ယူကျုံး မရ ဖြစ်သွားရလေ၏။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

သူဌေးကြီးလည်း ယောသကအတွက် မိမိသားအရင်း သေရသည်ဟု အပြစ်တစ်ခု ထပ်ဆင့်တိုးကာ ယောသကအပေါ်၌ ရှေးကထက် ပို၍ အမျက် ထားလာလေ၏။ သတ်ရန်ကိုသာ မလျှော့သောလုံ့လဖြင့် ကြံနေလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ တစ်နေ့၌ တောနယ် (ဇနပုဒ်)ရှိ မိမိ၏ အမှုလုပ်ငယ်သားတစ်ဦးထံ သွားရန် ယောသကကို စေလွှတ်လိုက်လေ၏။ ထိုသို့ စေလွှတ်ရာ၌ စာရေးပြီး ပေးလိုက်၏။ ဤစာကို ရိုသေစွာ ပုဆိုးစွန့်၌ထုပ်ပြီး ယူသွားလေ။ မည်သူ့ကို မျှ မပြလေနှင့်ဟု မှာလိုက်၏။ ထို့ပြင် ရိက္ခာအတွက် လမ်းခရီးတွင် ငါ၏ မိတ်ဆွေ တောသူဌေးတစ်ဦး ရှိသည်။ ၎င်းအိမ်၌ဝင်ပြီး တည်းခိုနားနေ စားသောက်လေ။ ငါ၏သားဟု ပြောလျှင် ကျွေးမွေးပြုစုလိမ့်မည်ဟု မှာလိုက် ၏။ ယောသကလည်း သူဌေးကြီး၏ အမိန့်အတိုင်း စာကိုယူ၍ လာခဲ့လေ၏။ စာကား ဘာစာဟူ၍ မသိပေ (ယောသကမှာ ငယ်စဉ်က စာမသင်ခဲ့ရ၍ စာ မတတ်ပေ)။ ယောသကသည် လမ်းခရီး တောသူဌေးအိမ်ရောက်၍ ဝင်ရောက် ပြောဆိုနားနေရင်း ထမင်းစားပြီး တရေးတမော အိပ်နေလေ၏။ ထိုတော သူဌေးတွင် သမီးပျိုရှိ၏။ ထိုသမီးပျိုသည် ယောသကဟူသော အသံကို ကြားရုံနှင့် ချစ်ခင်ခြင်းဖြစ်ကာ ရုပ်ကို လာကြည့်၏။ အိပ်

နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ပုဆိုးစွန်၌ ထုပ်ထားသော စာကို တိတ်တိတ် အိပ်ပျော်နေစဉ် ဖြေ၍ ဖတ်ကြည့် လေရာ အံ့အားသင့်သွား၏။ အကြောင်းမူကား စာတွင် 'ယခု ငါ့သား ယောသကကို လွှတ်လိုက်သည်။ ရောက်လျှင် သတ်လိုက်ရန် ဖြစ်သည်' ဟု ပါရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်ပေ၏။ သူဌေးသမီးပျိုသည် 'တယ်မိုက်တဲ့ သတ္တဝါပဲ။ ကိုယ့်ကို သတ်တဲ့စာကို ယူလာတယ်'ဟု စဉ်းစားပြီး စာတစ်စောင် အသစ်ရေးကာ ထိုစာနှင့်လဲလှယ်၍ ပုဆိုးစွန်၌ ပြန်လည်ထုပ် ပေးထားလိုက်လေ၏။ အသစ်လဲလှယ်သောစာ၌ ပါသည်ကား ...

'ငါ၏သား ယောသကရောက်လျှင် တောနယ်သူဌေး မည်သူ၏ သမီးပျိုနှင့် မင်းက ကမကထပြုလုပ် ထိမ်းမြားပြီး မင်းထံ၌ပင် ၎င်းတို့ဇနီးမောင်နှံ ကို ထိန်းသိမ်း ကြည့်ရှုထားပါလေ' ဟူ၍ ဖြစ်၏။

(မှတ်ချက် - တောသူဌေး သမီးပျိုမှာ လွန်ခဲ့သော လေးဘဝမြောက်က ယောသက၏မယား ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။) ယောသကလည်း အိပ်ရာမှနိုးလျှင် ခရီးဆက်သွားလေ၏။ ရောက်လျှင် စာကိုပြရာ သူဌေးကြီး၏ အမှုလုပ်သားလည်း အားရဝမ်းသာ တော သူဌေးသမီးကို တောင်းပြီး ယောသက လင်မယားကို မိမိထံ၌ပင် နေစေ လေ၏။ ထိုအကြောင်းကို ကောသမ္ဘီပြည်က သူဌေးကြီးကြားလျှင် ထိုအခါမှ စပြီး စိတ္တဇဝေဒနာဖြစ်ကာ အိပ်ရာထဲ၌ လဲခဲ့လေသည်။

သူဌေးကြီးသည် မိမိသေလျှင် မိမိ၏အမွေကို ယောသက ရမည်စိုး၍ မိမိသေခါနီး ယောသကကိုခေါ်ယူရာ ယောသက၏ မယားက အတွင်းသိဖြစ် ၍ သူဌေးကြီး ရောဂါအခြေအနေကို စုံစမ်းကာ သေခါနီးမှ လင်မယား နှစ်ယောက် လာခဲ့လေ၏။ သူဌေးကြီးသည် ယောသကကိုမြင်လျှင် ...

'ငါ၏ ပစ္စည်းမှန်သမျှ ငါ၏သား ယောသကကို မပေး' ဟု ဆိုလိုလျက် နှင့် 'မပေး'ဟု မဆိုဖြစ်ဘဲ 'ပေး၏' ဟု ကယောင်ကတမ်း ဆိုမိလေ၏။

ထိုအခါ ယောသကမယားက အတွင်းသိဖြစ်၍ နောက်တစ်ကြိမ် မဆို နိုင်အောင် လူးလိမ့်ပွတ်သပ် ငိုချလိုက်ရာ ထိုအခိုက် သူဌေးကြီး သေသွားလေ၏။ သူဌေးကြီးသေလျှင် သူဌေးကြီးရာထူးကို သားဖြစ်သူ ယောသကကို ရှင်ဘုရင်က ခေါ်ပေး၍ သူဌေးကြီး ဖြစ်လေ၏။

ကောသမ္ဘီပြည် ယောသိတာရုံ ကျောင်းဒါယကာ ယောသက သူဌေးကြီးအကြောင်း ပြီး၏။

ထို့ကြောင့် ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ကြသော သူများဖြစ်ကြသည့် အတိုင်း မိမိတို့ လုပ်စရာရှိသည့် ကိစ္စတို့ကို အမျိုးနှင့် သာသနာတော်ကြီး၏ မျက်နှာကို ထောက်ထားပြီး ရဲရင့်ရင့် သတ္တိရှိရှိ ပြောနိုင်၊ ဆိုနိုင်၊ ကြံစည် ကြိုးစားနိုင်၊ လုပ်နိုင်ကြပါစေ။

*

(၅) လူထုနှင့် အမြဲတမ်း ကပ်နေပါ

နိုင်ငံရေးသမား၏ အင်အားသည် လူထု၏ထောက်ခံမှု ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နှလုံးရည်တိုက်ပွဲဝင် ခေါင်းဆောင်ကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့သည် ပြည်သူလူထုနှင့် အမြဲတမ်း ကပ်နေရန် အရေးကြီးသည်။

လူထုနှင့် အမြဲတမ်း ကပ်နေနိုင်ရန်အတွက် အခြားအချက်များထက် အောက်ပါ အချက်များက ပိုပြီး အရေးကြီးသည်။

က။ ခေါင်းဆောင်တိုင်းသည် ကိုယ်ခေါင်းဆောင်ရသည့် ပြည်သူလူထု ထက် ပိုပြီးသီလရှိရမည်။

ခ။ ပိုပြီး သတ္တိ ရှိရမည်။

ဂ။ ပိုပြီး သည်းခံစိတ် ရှိရမည်။

ဃ။ ပြည်သူလူထုနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် မိမိကိုယ်ကို အစွမ်းကုန် နှိမ့်ချ နိုင်ရ မည်။ ရိုသေထိုက်သူကို အစွမ်းကုန် ရိုသေနိုင်ရမည်။

င။ အကြောင်းကြီးငယ် ပေါ်ပေါက်တိုင်း လူထုက အဖိတ်အခေါ်ကို စောင့် မနေပါနှင့်။ အချိန်မီ လူထုရှေ့မှာ မားမားမတ်မတ်ရပ်နိုင်ရမည်။

စ။ ဆိုးတိုင်ပင်၊ ကောင်းတိုင်ပင် သဘောမျိုးနှင့် မိမိခေါင်းဆောင်ရ သော လူထုနှင့် မကြာခဏတွေ့ဆုံပါ။ တိုင်ပင်ပါ။ အခြေအနေကို ရှင်းပြ ပါ။ ဆွေးနွေးပါ။

ဆ။ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးသည့်အခါတွင် ခေါင်းဆောင်၏ အယူအဆ သာလျှင် မှန်ရမည်ဟူသော သဘောထားမျိုး မရှိရ။ လူထု၏ သဘောထားကို လည်း လေးလေးစားစားနှင့် ကြားနာပြီး အများလက်ခံ နိုင်သော အဖြေများကိုရအောင် အစွမ်းကုန် ညှိနှိုင်းရမည်။

ဇ။ လူထုသည် မိမိကို လက်ခံသည်၊ လက်မခံသည်ကို ခေါင်းဆောင် လုပ်သူသည် အမြဲတမ်း စုံစမ်းနိုင်ရမည်။ မိမိ၏ ခေါင်းဆောင်မှုကို လူထု က မကျေမနပ်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလျှင် ၎င်းခေါင်းဆောင် သည် နှလုံးရည်တိုက်ပွဲ၏ အောင်မြင်ရေးကို ရှေးရှုပြီး မိမိနေရာမှ နုတ်ထွက် ပေးနိုင်ရမည်။ ဤသို့နုတ်ထွက်ပေးပြီး အများက လက်ခံသော ခေါင်းဆောင်ပြန်ဖြစ်အောင် အလုပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရည်အချင်းဖြ င့်လည်းကောင်း ကြိုးစားရမည်။

ဈာန်။ ခေါင်းဆောင်တိုင်းသည် အချိန်မှန်ခြင်း၊ နှုတ်လုံခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်း၏ ရန်ပုံငွေများကို တရားသဖြင့် ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ တရားသဖြင့် သုံးစွဲခြင်း၊ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်းလုပ်ရမည် ဆိုသည်ကို တိတိကျကျ လုပ်ခြင်း၊ မလုပ်ရဆိုသည်ကို တိတိကျကျ ရှောင်ရှားခြင်း အစရှိသော စည်းကမ်း သေဝပ်မှုကို အထူးလေးစားရမည်။

ဥပမာ - နှလုံးရည်ဖြင့်သာ တိုက်ပွဲဝင်ရမည်။ အကြမ်းဖက်မှုများကို လုံးဝ ရှောင်ရှားရမည်။

ည။ ဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အမှုများကို လုံးဝ ရှောင်ရှားရမည်။

ဥပမာ - လက်နက်ကိုင်၍ တော်လှန်နေသောသူများနှင့် တိုက်ရိုက် သော်လည်းကောင်း၊ သွယ်ဝိုက်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဆက်သွယ် ခြင်း မရှိရ။ လိုင်စင်မရှိသော သေနတ်များကို မကိုင်ရ။ သိမ်းမထားရ။

*

(၆) အားကိုးရာအစစ် ရှိပါစေ

မာရ်နတ်မင်း၏ရန်ကို တွန်းလှန်ဖြိုခွင်းရာ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် မည်သူ့ကိုမျှ အားမကိုး၊ မည်သည့်လက်နက်ကိုမျှလည်း မကိုင်ဆောင်၊ မည် သို့မျှလည်း အကြမ်းမဖက်။ မိမိကိုယ်တိုင် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ဆည်းပူးခဲ့သော ကောင်းမှုကုသိုလ်များကိုသာ အားကိုးသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် မည်သူ့ကိုမျှ အားမကိုးဘဲ၊ မည်သည့်လက်နက်ကိုမျှ မကိုင်ဆောင်ဘဲ၊ မည်သို့မျှ အကြမ်းမဖက်ဘဲ ရန်အပေါင်းကို မည်ကဲ့ သို့ တွန်းလှန်ခဲ့သည်ကို စာဖတ်သူများ သဘောပေါက်နိုင်ရန် ဤ

နေရာတွင် အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ဂါထာများကို ဖော်ပြလိုပါသည်။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ဂါထာတော်များကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း နေ့စဉ် တတ်နိုင်သလောက် ရွတ်ဖတ်ကြရန် အထူးတိုက်တွန်းလိုပါသည်။

ရွတ်ဖတ်လိုသူများ၏ အကျိုးအတွက် အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိတို့ကိုလည်း အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ရေးသားထားပါသည်။ ထိုအတ္ထုပ္ပတ္တိတို့ကို အကြိမ်ကြိမ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ထူးများကို ရနိုင်လိမ့် မည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်သည့်အတိုင်း ဂါထာတော်များ၏ အဆုံးတွင် ဆက်၍ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဂါထာတော်များကို ရွတ်ဖတ်ကြသူများထဲမှ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးကို ကဗျာနှင့် ရွတ်ဖတ်လိုသူများအတွက် ကဗျာများကိုလည်း အတ္ထုပ္ပတ္တိများ၏ အဆုံးတွင် ဆက်၍ဖော်ပြထားပါသည်။ ထိုကဗျာများကို လူများများနှင့် သံပြိုင်ဆိုနိုင်ကြလျှင် အလွန်သာယာနာပျော်ဖွယ် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

အလွတ်ကျက်မှတ်လိုသူများအတွက် ကဗျာအတိုကလေးများကိုလည်း ကဗျာအရှည်များ၏အဆုံးတွင် ဆက်၍ဖော်ပြထားပါသည်။

အပြင် အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁။ ဗာဟုံသဟဿယ မဘိနိမ္မိတ သာစုဇန္တံ၊

ဝိရိ မေခလံ ဥဒိတ ယောရံသ သေနမာရံ၊

ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါမုနိန္ဒော၊

တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

၂။ မာရာတိရေက မဘိ ယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗရတ္တိံ၊

ဃောရ ပနာဠဝက မက္ခမ ထဒ္ဓ ယက္ခံ။

ခန္တိ သုဒန္တ ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊

တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

၃။ နာဠာဂီရိ ဂဇေရံ အတိမတ္တ ဘူတံ၊

ဒါဝဂ္ဂိ စက္က မသနီ ဝသု ဒါရုဏန္တံ။

မေတ္တဗျူသေက ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊

တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

၄။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထ သုဒါရုံဏန္တံ၊

ဓာဝံ တိယောဇန ပထင်္ဂလိ မာလဝန္တံ။

ဣဘိ သင်္ခတမနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊

တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

၅။ ကတွာန ကဠ မုဒရံ ဣဝ ဂမ္ဘိနိယံ၊

စိဉ္ဇာယ ဒုဠဝစနံ ဇေနာယ မဇ္ဈေ။

သန္တေန သောမ ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊

တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

၆။ သစ္စံ ဝိဟာယ အတိသစ္စက ဝါဒကေတု၊

ဝါဒါဘိ ရောပိတ မနံ အတိ အန္တဘူတံ။

ပညာ ပဒီပ ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊

တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

၇။ နန္ဒော ပနန္ဒဘုဇေ ပိဝိခံ မဟိဒ္ဓိ၊

ပုတ္တေန ထေရ ဘုဇဂေန ဓုနာပယန္တော။

ဣဒ္ဓူပဒေသ ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊

တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

၈။ ဥဂ္ဂါဟ ဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေန သုဒဋ္ဌ ဟတ္ထိ၊

ဗြဟ္မံ သုတံ ဇုတိမဟိဒ္ဓိ ဗကာဘိဓာနံ။

ဉာဏဂဓေန ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊

တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး မြန်မာပြန်

၁။ ဂီရိမေခလာအမည်ရှိသော ဆင်ကို တက်စီးလျက် အလွန် ဖန်ဆင်း အပ်သော လက်နက်နှင့်တကွ လက်ရုံးပေါင်း တစ်ထောင်ရှိ၍ ကြမ်းတမ်း ခက်မာ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွသော မာရ်နတ်သားကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဒါနပါရမီ အစရှိသော တရားတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့် အောင်တော်မူ လေပြီ။ မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး တော်အားဖြင့် တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသူ မြန်မာ နိုင်ငံသား အပေါင်းတို့ကို မြတ်သော အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ မာရ်နတ်သားထက် ကဲလွန်စွာ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး အလွန်

စစ်ထိုး နိုင်၍ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ရှိသည့်ပြင် သူတစ်ပါးတို့ သည်းခံ နိုင်ခဲ့သော ကြမ်းတမ်းခက်မာသည့် အာဠာဝက အမည်ရှိသော ဘီလူးကို မြတ်စွာဘုရားသည် သည်းခံတော်မူခြင်း၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးစေ တော်မူခြင်းတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့် အောင်တော်မူလေပြီ။ အာဠာဝက ဘီလူးကို အောင်တော် မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး တော်အားဖြင့် တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသူ မြန်မာနိုင်ငံသား အပေါင်းတို့ကို မြတ်သော အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ ဖြစ် စေသတည်း။

၃။ တောမီး မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့ အလွန် ကြမ်းကြုတ် အမုန်ယစ်လျက် ရှိသော နာဠာဂီရိ မင်းစီးဆင်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် မေတ္တာတော်ရေကို သွင်း ခြင်းတည်း ဟူသော အစီအရင်ဖြင့် အောင်တော်မူလေပြီ။ နာဠာဂီ ရိဆင်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် တပည့်တော်တို့ နှင့်တကွ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသူ မြန်မာနိုင်ငံ သား အပေါင်းတို့ကို မြတ်သော အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ သန်လျက် လက်မှမချဘဲ အလွန် ကြမ်းကြုတ်လေ့ရှိ၍ သုံး ယူဇနာခရီးကို တစ်ဟုန်တည်း ပြေးစွမ်းနိုင်သော လက်ညှိုးပန်းကုံးရှိ သော ခိုးသူကို မြတ်စွာဘုရားသည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ် သော နှလုံးတော် ရှိသဖြင့် အောင်တော်မူလေပြီ။ အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိ သော ခိုးသူကို အောင် တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့် တပည့်တော်တို့နှင့် တကွ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသူ မြန်မာနိုင်ငံသား အပေါင်းတို့ကို မြတ်သော အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ ဖြစ် စေသတည်း။

၅။ တရားနာ ပရိသတ် လူ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့၏ အလယ်၌

သစ်သားကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော ဝမ်းကွဲသို့ ပြုလုပ်သည့် စိဉ္စမာဏဝိ
ကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏ စွပ်စွဲဖျက်ဆီးသော စကားကို
မြတ်စွာဘုရားသည် ငြိမ်သက် ဖြူစင်သော အစီအရင်ဖြင့် အောင်တော်မူ
လေပြီ။ စိဉ္စမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏ စွပ်စွဲဖျက်ဆီးသော
စကားကို အောင်တော်မူ သော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြ
င့် တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသူ မြန်မာနိုင်ငံ
သား အပေါင်းတို့ကို မြတ်သော အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ မှန်သောစကားကို ပယ်စွန့်၍ မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟု ဆိုအပ်
သော ဝါဒတည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိရကား မိမိဝါဒဖြင့် သူတစ်ပါးတို့ကို
နှိမ်နင်းလိုသော စိတ်ရှိသော အလွန်မိုက်မဲလှသည့် ကုဋဒန္တ အမည်ရှိ
သော သစ္စကပရိပိုဇ်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ပညာတော်တည်းဟူသော
ဆီမီး တန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော်မူသောကြောင့် အောင်တော်မူလေ
ပြီ။ ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိပိုဇ်ကို အောင်တော်မူသော ထို
မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ
ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသူ မြန်မာနိုင်ငံသားအပေါင်းတို့ကို မြတ်သော
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ ဖြစ်စေ သတည်း။

၇။ အထူးထူးအပြားပြား တန်ခိုးကြီးမားသော နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိ
သော နဂါးမင်းကို ကြီးမြတ်သော နဂါးမင်းယောင် ဖန်ဆင်းတော်မူ
သော သားတော် အရှင်မောဂ္ဂလန်အား အခိုးအလျှံကို ထွက်စေသော
အားဖြင့် မြတ်စွာ ဘုရားသည် တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန် ဥပဒေ
ကိုပေးသော အစီအရင်ဖြင့် အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏
တန်ခိုးတော်အားဖြင့် တပည့် တော်တို့နှင့်တကွ ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံသူ မြန်မာနိုင်ငံသား အပေါင်း တို့ကို မြတ်သော အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာ ဖြစ်စေသတည်း။

၈။ မကောင်းသောအယူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မြွေသည် ပြင်းစွာ ကိုက်ခဲအပ်သော လက်ရှိခြင်း၊ ကျော်စောထင်ရှားခြင်း၊ တန်ခိုးကြီးမားခြင်းတို့ ရှိလေသော ဗကမည်သော ဗြဟ္မာမင်းကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဉာဏ်တော်တည်း ဟူသော အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးအစီအရင်ဖြင့် အောင်တော် မူလေပြီ။ ဗကဗြဟ္မာမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး တော်အားဖြင့် တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ ပြည်ထောင်စု မြန်မာ နိုင်ငံသူ မြန်မာ နိုင်ငံသား အပေါင်းတို့ကို မြတ်သော အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ ဖြစ်စေသတည်း။

*

(၁) မာရ်နတ်မင်းကို အောင်တော်မူခန်း

မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်သည် သူဌေးသမီး သုဇာတာ၏ ဃနာ နို့ဆွမ်းကို ခံယူ ဘုဉ်းပေးပြီးလျှင် တစ်နေ့လုံး ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အင်ကြင်းတော၌ နေသန့်တော်မူလျက် ညနေစောင်း၌ နတ်တို့ ဖန်ဆင်းအပ်သော ရှစ် ဥသဘာ အနံကျယ်သည့် ခရီးလမ်းဖြင့် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ ကြွလာတော်မူခဲ့ရာ နတ်၊ နဂါး၊ ဂဗ္ဘန် စသော နတ်အပေါင်းတို့သည် ပန်းနံ့သာ စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်၍ လိုက်ပါလာကြကုန်၏။ နတ်၌ဖြစ်သော တူရိယာသံတို့ဖြင့် လျှံတက် လျက် ရှိလေ၏။ တစ်သောင်းသော စကြဝဠာ လောကဓာတ်သည် တစ်ခဲနက် ကောင်းချီးပေးသံတို့ဖြင့် ဆူညံနေလေ၏။ ထိုအချိန်တွင် သောတ္ထိယ မည်သော ပုဏ္ဏား တစ်ယောက်သည် မြက်ရှစ်ဆုပ်ကို ဘုရားလောင်းကို ဆီး၍လှူသဖြင့် ဘုရားလောင်းသည် ထိုမြက်ရှစ်ဆုပ်ကို ယူတော်မူခဲ့လေသည်။

ဘုရားလောင်းသည် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ ရောက်သောအခါ အရှေ့အရပ်မှ အနောက်အရပ်သို့ မျက်နှာရှေးရှုပြုကာ ရပ်တော်မူလျက် မြက်ရှစ်ဆုပ် ကို အဖျားမှကိုင်၍ ကြွဖြန့်တော်မူလိုက်၏။ ၁၄ တောင် အစောက် မြင့်သော ရတနာပလ္လင်တော် ပေါ်လာလေ၏။ ဘုရားလောင်းသည် ထိုရတနာပလ္လင် ထက်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေတော်မူပြီးလျှင် အတောင်ငါးဆယ်ရှိသော ဗောဓိ ညောင်ပင်၏ ပင်စည်ကို နောက်မှီတံကဲပြု၍ အရှေ့ဘက် လောကဓာတ်သို့ မျက်နှာတော်မူကာ 'ဘုရားမဖြစ်က ငါမထ'ဟု လေးပါးသော လုံ့လကို ယှဉ်လျက် နေတော်မူ၏။

ထိုအခါ သိကြားမင်းသည် အတောင် ၁၂၀ ရှိသော ဝိဇယတ္တရ ခရုသင်းကို မှုတ်လျက် တည်၏။ ပဉ္စသိင်္ခီ နတ်သားသည် သုံးဂါဝုတ်ရှိသော ဗေလုဝမည်သော စောင်းကိုတီးလျက် နေ၏ (သုံးဂါဝုတ်သည် ၅.၄၅၂၅၊ ၅ မိုင်နှင့် ဒသမ ၄၅၂၅ နှင့် ညီမျှ၏)။ သုယာမနတ်သားသည် သားမြီးယပ်ကို ယပ်လျက်နေ၏။ သန္တုသိတ နတ်သားသည် ပတ္တမြားယပ်ဝန်းကို ယပ်လျက် နေ၏။ သဟမ္မတိ ဗြဟ္မာကြီးသည် သုံးယူဇနာရှိသော ထီးကိုဆောင်းလျက် တည်၏။ ကာလနဂါးကြီးသည် များစွာသော ပုဒ်ပဒတို့ဖြင့် ချီးမွမ်းထောပနာ ပြုနေ၏။ စကြဝဠာတိုက်ပေါင်းတစ်သောင်းမှ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ပန်းနံ့သာ စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်သက္ကာရကို ပြု၍ နေကြကုန်၏။

မာရ်နတ်မင်း ရောက်လာခြင်း

ထိုအခါ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ်တွင် အထက်ဆုံး ဝဿဝတီဘုံ၌ နေသော မာရ်နတ်မင်းသည် မိမိ၏ စစ်သည်တော် အပေါင်းနှင့်တကွ ဘုရား လောင်းရှိရာ ဗောဓိပင်သို့ မာရ်နတ်၏ ကြွေးကြော်ခြင်းဖြင့် ကြွေးကြော် ဟစ် အော် ကြေညာလျက် ချီတက်လာ၏။ မာရ်နတ်မင်း စစ်သည်တော် တပ်သား တို့သည် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မတူအောင် ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော အဆင်း၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော မျက်နှာ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော လက်နက်ကြီးတို့ကို အသီးသီး ဖန်ဆင်းစွဲကိုင်လာကြ၏။ မာရ်နတ်မင်း ကိုယ်တိုင်မူကား ဂီရိမေခလာဆင်ကိုစီးလျက် လက်ရုံးတစ်ထောင် ဖန်ဆင်းကာ အထူးထူး အပြားပြား ဆန်းကြယ်သောလက်နက်တို့ကို ကိုင်စွဲလျက် ရှိ၏။ မာရ်နတ်မင်း၏ စစ်သည်ရဲမက်အရေအတွက်မှာ လက်ဝဲဘက်က ၁၂ ယူဇနာအရပ်တိုင်အောင် အပြည့်ရှိ၏။ လက်ယာဘက်က ၁၂ ယူဇနာ

အရပ် တိုင်အောင် အပြည့်ရှိ၏။ မာရ်နတ်မင်း၏ ရှေ့မှ ၁၂ ယူဇနာအရပ် တိုင်အောင် အပြည့်ရှိ၏။ မာရ်နတ်မင်း၏ နောက်မှာမူကား စကြဝဠာတိုက် တံတိုင်းသို့ ဆိုက်အောင် ရှိ၏။ အထက် ကောင်းကင် ဘက်၌လည်း ၉ ယူဇနာတိုင်အောင် အပြည့်ရှိ၏။ မာရ်နတ်မင်း စစ်သည်တော်တို့၏ ကြွေးကြော်သော ပဲ့တင်သံ သည် ယူဇနာတစ် ထောင်ရှိသော အရပ်မှ မြေမြို့သော အသံကြီးကဲ့သို့ ကြား ရ၏။

(မှတ်ချက် - တစ်ယူဇနာသည် မိုင်အားဖြင့် ၇ ဒသမ ၂၇ နှင့် ဒသမ ၂၇ နှင့် ညီမျှ၏။ ဒသမ ၂၇ ကို ဖာလုံဖွဲ့လျှင် ၂ ဖာလုံကျော်ကျော်ကလေး ရှိ၏။)

နတ် သိကြား ဗြဟ္မာများ ပြေးကုန်ခြင်း

ထိုသို့ မာရ်နတ်မင်း၏ စစ်သည်တော်များ ဟစ်အော် ကြွေးကြော် ကာ ချီတက်လာကြသောအခါ ဘုရားလောင်း၏ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ နတ် ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည် တစ်ယောက်မျှ ရပ်တည်ရာ မရချေ။ ခြေဦးတ ည့်ရာ ပြေးလွှားကြလေကုန်၏။ သိကြားမင်းသည် ဝိဇယတ္ထရ ခရသင်း ကို ကုန်းပိုး၍ ပြေးကာ စကြဝဠာတံတိုင်း၏ မျက်နှာဝန်း၌ သွားရောက် ရပ်တည်နေ၏။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာကြီးသည် ထီးဖြူကို ကိုင်၍ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ပြေးလေ၏။ ကာလနဂါးကြီးသည် မြေ၌ ၎င်းလျှိုး ကာ နဂါးပြည်သို့ ပြေးပြီးလျှင် မျက်နှာ ကို လက်ဝါးနှစ်ဘက်တို့ဖြင့် အုပ် ပြီး အိပ်နေ၏။ စကြဝဠာတိုက်ပေါင်း တစ် သောင်းမှ လာရောက် ကော်ရော် ပူဇော်နေကြသော နတ်အပေါင်းတို့သည် တစ်ယောက်မကျန် ပြေးလွှား ပုန်းအောင်းနေကြလေ၏။ ဘုရားလောင်း တစ် ပါးတည်း ရတနာပလ္လင်ထက်၌ ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။ မာရ်နတ်မင်းသည် မိမိ၏ စစ်သည်တော်တို့ကို ...

'အချင်းတို့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ သုဒ္ဓေါဓနမင်းကြီး၏သား သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား နှင့်တူသော ရဲရင့်မြင့်မြတ်သူ ယောက်ျားမျိုးမရှိ။ ငါတို့သည် သိဒ္ဓတ္ထမင်း သား ၏ ရှေ့တူရူမှနေ၍ မျက်နှာချင်းဆိုင် တိုက်လျှင် ရလိမ့်မည်မဟုတ်။ နောက် ကနေပြီး တိုက်မှ ရလိမ့်မည်'

ဟု အမှတ်သညာပေးကာ ဘုရားလောင်း၏ နောက်ကျောဘက်မှ လှည့်၍ တိုက်ရန်စီမံလေ၏။ ဘုရားလောင်းလည်း မိမိ၏ နံဘေးနှစ်ဘက် နှင့် ရှေ့မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ရာ တဓဏအတွင်းဆီက တင်းကျမ်းပြည့် အောင် ရှိနေကြသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ တစ်ယောက်မျှ မရှိကြတော့ဘဲ ဗလာအတိ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည့်ပြင် မိမိ၏ နောက်ကျောဘက်မှ လွှမ်းမိုးချီတက်၍ လာကြသော မာရ်နတ်၏ တပ်မတော်များကိုလည်း မြင်ရ သဖြင့်

'ဤမျှလောက် ကြီးမား များပြားသော စစ်သည်တော်တို့သည် ငါ တစ်ဦးတည်းကို ရည်စူးပြီး ချီတက်လာကြသည်။ ယခု ဤနေရာတွင် ငါ အား မယ်တော်လည်း မရှိ၊ ခမည်းတော်လည်း မရှိ၊ ညီတော်လည်း မရှိ၊ အခြား အားထားစရာ ဆွေမျိုး ဉာတကာလည်း မရှိ၊ ငါ အစဉ်မပြတ် ဖြည့်ဆည်း ဆည်းပူးခဲ့တဲ့ ပါရမီတော် ၁၀ ပါးသာလျှင် ငါ၏ အခြွေအရံ စစ်သည်နှင့်အတူ ဖြစ်တော့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ပါရမီ ၁၀ ပါးကိုသာလျှင် လက်နက်ပြုပြီး ပါရမီ လက်နက်နှင့်သာလျှင် ဤစစ်သည်အပေါင်းကို တိုက်ခိုက်ရတော့အံ့'

ဟု ကြံတော်မူ၍ ပါရမီ ၁၀ ပါးကိုသာ ဆင်ခြင်အောက်မေ့၍ နေတော် မူလေ၏။

ထိုအခါ မာရ်နတ်မင်းသည် လေဖြင့် ပြေးစေအံ့ဟု ကြံ၍ ဝေရမ္မလေကို ထစေလျက် တစ်ယူဇနာ၊ နှစ်ယူဇနာမျှလောက်သော တောင်ထွတ်၊

သစ်ပင် ချုံပိတ်ပေါင်းတို့ကို တိုက်လွှင့်လိုက်ရာ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက်လျှင် သင်္ကန်းတော်စွန်းကိုမျှ တုန်လှုပ်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကြပေ။ ထို့နောက် ရေဖြင့် နှစ်၍ သေစေအံ့ဟု ကြံကာ တိမ်တိုက် တိမ်လွှာကို ထစေ၍ ကြီးစွာသော မိုးကို ရွာချလိုက်ရာ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက်လျှင် သင်္ကန်းတော်စွန်းကိုမျှ စိုအောင် မတတ်နိုင်ပေ။ ထို့နောက် ကျောက်ခဲမိုး ရွာစေလျက် အခိုးအလျှံနှင့် တကွ ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲများ ကျလာလေရာ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက် လျှင် ထိုကျောက်တုံး ကျောက်ခဲတို့သည် ပန်းဆိုင်း ဖြစ်သွားကြလေကုန်၏။ ထို့နောက် လက်နက်မိုးကို ရွာစေလျက် တစ်ဖက်သွား၊ နှစ်ဖက်သွား အထူးထူး အပြားပြားသော လက်နက်ကြီးများ ကျလာရာ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက် လျှင် နတ်ပန်းဆိုင်း ဖြစ်သွားကြကုန်လေ၏။ ထို့နောက် မီးကျီခဲ မိုးကို ရွာစေ လျက် ပေါက်ပွင့်ကဲ့သို့ ရဲရဲနီသော မီးကျီခဲများ အခိုးအလျှံနှင့် ကျလာလေရာ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက်လျှင် နတ်ပန်းဆိုင်း ဖြစ်သွားကြလေကုန်၏။ ထို့နောက် ပြာပူမိုးကို ရွာစေလျက် အလွန်ပူသော ပြာပူများ အခိုးအလျှံနှင့် ကျလာလေရာ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက်လျှင် နတ်၌ဖြစ်သော စန္ဒကူးနံ့သာ မှုန့် ဖြစ်သွားကြလေကုန်၏။ ထို့နောက် သဲမိုးကို ရွာစေလျက် အခိုးအလျှံနှင့် တကွ သဲများ ကျလာလေရာ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက်လျှင် နတ်ပန်း ဖြစ်သွားကြလေကုန်၏။ ထို့နောက် ညွန်ပျောင်းမိုးကို ရွာစေလျက် အခိုးအလျှံ နှင့် တကွ ညွန်ပျောင်းများ ကျလာလေရာ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက်လျှင် နတ်၌ဖြစ်သော နံ့သာပျောင်း ဖြစ်သွားကြလေကုန်၏။ ထို့နောက် အမိုက် တိုက်ဖြင့် ကြောက်၍ ပြေးစေအံ့ဟု ကြံကာ ကြီးစွာသော အမိုက် မှောင်ကြီးကို ချလိုက်ရာ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက်လျှင် အမိုက် မှောင်ကွယ်၍ နေရောင် လင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေ၏။

ဤသို့အားဖြင့် မာရ်နတ်မင်းသည်

၁။ လေကြမ်းတိုက်ခြင်း

၂။ မိုးကြီးရွာခြင်း

၃။ ကျောက်ခဲမိုး ရွာခြင်း

၄။ လက်နက်မိုး ရွာခြင်း

၅။ မီးကျီခဲမိုး ရွာခြင်း

၆။ ပြာပူမိုး ရွာခြင်း

၇။ သဲမိုး ရွာခြင်း

၈။ ညွန်ပျောင်းမိုး ရွာခြင်း

၉။ အမိုက်တိုက် မှောင်ချခြင်း

တည်းဟူသော ၉ မျိုးတို့ဖြင့် ဘုရားလောင်းကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ တစ်စုံတစ်ရာ မအောင်မြင်သဖြင့် မိမိ၏ စစ်သည်တော်တို့ကို ...

'အချင်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဤမျှလောက် အချိန်ယူနေကြသနည်း။ သိဒ္ဓတ္ထ မင်းသားကို ဖမ်းကြကုန်လော့၊ သတ်ကြကုန်လော့၊ ပြေးအောင် လုပ် ကြကုန်လော့' ဟု စစ်မိန့်ပေး၍ ကြွေးကြော်လိုက်ပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင်လည်း ဂီရိမေခလာ ဆင်နှင့် စစ်လက်နက်ကို ကိုင်ကာ ဘုရားလောင်းရှိရာသို့ ရှေးရှု လာလျက် ...

'သိဒ္ဓတ္ထ ဤပလ္လင်မှ ထသွားလော့။ ဤရတနာပလ္လင်သည် သင့် အတွက် ပေါ်လာသည်မဟုတ်။ ငါ့အတွက် ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်'

ဟု ပြောဆိုလေ၏။

ထိုအခါ အစကတည်းက စကားတစ်လုံးမျှ မပြောခဲ့ဘဲ တုံ့ဆိုဘော လုပ်ကာ ပါရမီတော် ၁၀ ပါးကိုသာ ဆင်ခြင်အောက်မေ့ နေတော်မူ သော ဘုရားလောင်းသည် ...

'မာရ်နတ် သင်သည် ဤပလ္လင်၏ အကျိုးငှာ ပါရမီ ၁၀ ပါးကိုလည်း ဖြည့်ဆည်းပူးခြင်း မပြုခဲ့။ ဥပ ပါရမီ ၁၀ ပါးကိုလည်း ဖြည့်ဆည်းပူး ခြင်း မပြုခဲ့။ ပရမတ္ထ ပါရမီ ၁၀ ပါးကိုလည်း ဖြည့်ဆည်းပူးခြင်း မပြုခဲ့။ စွန့်ခြင်း ကြီး ၅ ပါးကိုလည်း စွန့်လွှတ်ခြင်း မပြုခဲ့။ ဆွေမျိုးတို့၏ အကျိုး ငှာလည်း မကျင့်ခဲ့။ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား သတ္တဝါအများ၏ အကျိုးငှာ လည်း မကျင့်ခဲ့။ ဘုရားဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှာလည်း မကျင့်ခဲ့။ ဤဆိုခဲ့ပြီး သော အားလုံးကို ငါသာ လျှင် အလုံးစုံ ပြုကျင့်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ဤ ပလ္လင်သည် ငါ့အတွက်သာ ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်တယ်။ သင့်အတွက် ပေါ်လာခြင်းမဟုတ်။ သင့်နှင့်မဆိုင်'

ဟု မိန့်မြွက်တော် မူလိုက်လေ၏။

ဘုရားလောင်း၏ မိန့်မြွက်ချက်ကို ကြားလျှင် မာရ်နတ်မင်းသည် ပြင်းစွာ ဒေါသထွက်လျက် ဒေါသအဟုန်ကို သည်းမခံနိုင်သဖြင့် ဘုရားလောင်းကို မိမိ၏ နောက်ဆုံး လက်နက်ဖြစ်သော စက္ကာဝုဓခေါ် စက်လက်နက်ဖြင့် ပစ်လွှတ်လိုက်ရာ မာရ်နတ်မင်း၏ ထို နောက်ဆုံး လက်နက် ဖြစ်သော စက် လက်နက်သည် ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက် သောအခါ ဘုရားလောင်း၏ အထက်၌ ပန်းမျက်နှာကြက် ဖြစ်၍ တည် နေလေ၏။ ထိုအချိန်တွင် မာရ်နတ် မင်း၏ စစ်သည်တော်တို့ကလည်း မိမိတို့၏ တန်ခိုးအားလျော်စွာ တစ်ခဲနက်သော ကျောက်တောင်ထွတ်တို့ ကို ပစ်လွှတ်လိုက်ရာ ဘုရားလောင်းထံ ရောက် သောအခါ ထိုကျောက် တောင်ထွတ်တို့သည် ပန်းကုံးဖြစ်၍ မြေ၌ ကျကြကုန် လေ၏။ ထိုအခါ

စကြဝဠာတံတိုင်း မျက်နှာဝန်းအထိ ပြေးသွားကုန်ကြသော နတ် အပေါင်းတို့သည် စကြဝဠာတံတိုင်း မျက်နှာဝန်းမှ လည်ပင်းကို ဆန့် တန်းလျက် ဦးခေါင်းကိုချီကာ 'သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ပျက်စီးလေပြီ လော၊ ဘယ်လိုများ ဖြစ်သွားလေပြီနည်း' ဟု မျှော်ကြည့်ကြလေကုန်၏။ ဘုရား လောင်းသည် ရတနာပလ္လင်တော်ကို လာ၍ လုနေသော မာရ်နတ်ကို ကြည့် ကာ ...

'မာရ်နတ် သင်သည် ဤပလ္လင်အတွက် ဒါနပြုဖူးသည် ဆိုလျှင် သ င့်မှာ သက်သေရှိသလော'

ဟု မေးတော်မူလိုက်ရာ မာရ်နတ်မင်းလည်း မိမိ၏ စစ်သည်တော် များ ဘက်သို့ လှည့်၍ လက်ကိုဆန့်တန်းကာ 'ဤသူတို့သည် သက်သေ ပင် ဖြစ် တော့သည်' ဟု ညွှန်ပြလိုက်လေ၏။ မာရ်နတ်မင်း၏ စစ်သည် တော်အပေါင်း တို့လည်း 'ငါတို့အရှင် မာရ်နတ်မင်းသည် ဤပလ္လင် အတွက် အလှူဒါနပြု သည်ကို ငါတို့ သိမြင်သည်' ဟု တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော် ဟစ်အော်၍ ကြေညာကြလေ၏။

ထိုသို့ ကြွေးကြော် ဟစ်အော်ကာ သက်သေထူကြပြီးနောက် မာရ်နတ် မင်းက ...

'သိဒ္ဓတ္ထ ဤပလ္လင်အတွက် ဒါနပြုဖူးသည်ဟု သင်ပြောသည်။ ငါ့ ကဲ့သို့ သက်သေပြနိုင်ရဲ့လား' ဟု မေးလိုက်ရာ

ဘုရားလောင်းက ...

'ငါ့မှာ သင့်ကဲ့သို့ သဝိဉာဏက သက်သေမရှိ။ တစ်ပါးသော အဖြစ် တို့ကို ထားဘိဦး။ ဝေသန္တရာမင်းအဖြစ်၌ပင် ၇ ကြိမ် ၇ လီ ဤပလ္လင်အ လို့ ငှာ ငါအလှူကြီးပေးသည်ကို ဤမဟာပထဝီ မြေကြီးပင် အသိဖြစ် တော့သည်'

ဟု လက်ျာလက်မောင်းတော်ကို ဆန့်တန်းကာ မဟာပထဝီ မြေကြီး
ကို ညွှန်ပြလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ နှစ်သိန်းလေးသောင်း အထူရှိသော မဟာပထဝီ မြေကြီး
သည် ငါသည်ပင် သက်သေဖြစ်တော့သည်ဟု ပြောဘိသကဲ့သို့
အိုးထိန်းစက် ပမာ ဝန်းဝန်းလည်လျက် သည်းစွာသောအသံကို ပြု၏။
မြေကြီးအသံဖြင့် ကောင်းကင်သည်လည်း မိုးကြိုးထစ်သကဲ့သို့ ပြင်းစွာ
မြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ သတ္တရတန် တောင်စဉ် ၇ ထပ် အစရှိသည်
တို့သည်လည်း ပြင်းစွာသော အသံဖြင့် မြည်ကုန်၏။ အလုံးစုံသော
စကြဝဠာတိုက်သည် မီးလောင်သော ဝါးတောကဲ့သို့ ဖျစ်ဖျစ်ဖျစ်ဖျစ်
အသံကိုပြု၍ ပြင်းစွာသော မြည်ခြင်းဖြင့် မြည်၏။ ပူလှစွာသော
အိုးကင်း၌ ပစ်အပ်သော စပါးကဲ့သို့ အလုံးစုံသော ကောင်းကင်၌ မိုးမရွာ
ဘဲ တိမ်တောင်မတက်ဘဲ နတ်စက်တို့သည် ပစ်ကုန် ၏။ ပြောင်ပြောင်
တောက်သော မီးကျီစုမိုး ရွာသကဲ့သို့ ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် အခိုးအလျှံ
ထွက်ကုန်လျက် မိုးကြိုးစက်တို့သည် ကျကုန်၏။ မာရ်နတ်မင်း ၏ စီး
တော်ဆင်ဖြစ်သော ဂီရိမေခလာ ဆင်တော်သည် ဘုရားလောင်း၏
ပလ္လင်တော်ခြေရင်း၌ ပုဆစ်တုပ်၍ ပျပ်ဝပ်ကျသွားလေ၏။ မာရ်နတ်
မင်းသည် ဂီရိမေခလာ ဆင်တော်မှ လွင့်စင်၍ မြေသို့ကျသွားရာ
ဆောက်တည်ရာမရ မြေမှထကာ ပြေးသွားလေ၏။ မာရ်နတ်မင်း၏
စစ်သည်တော်အပေါင်းတို့ သည်လည်း ဖရိဖရဲ ပြိုကွဲကာ ကြောက်အား
လန့်အားနှင့် ခြေဦးတည့်ရာ မျက်နှာမူရာ ပြေးလွှားသွားကြလေကုန်၏။

နတ်သိကြားများ ပြန်လာကြခြင်း

အထက်ပါ မာရ်နတ်မင်းနှင့်တကွ စစ်သည်တော်များ ပြေးသွားကြ

ပြီးသောအခါ မကြာမီက မာရ်နတ်မင်းကို ကြောက်၍ ပြေးလွှား
ပုန်းအောင်း နေကြသော နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ကုမ္ဘာန်၊ ရက္ခိသ် အပါအဝင်ဖြစ်
သည့် နတ်သိကြား ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ပန်းနံသာ စသည်တို့ကို
လက်စွဲကုန်လျက် ဘုရား လောင်းရှိရာ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ ပြန်လာကြကုန်
ပြီးလျှင် ဘုရားလောင်းကို အောင်သံပေး၍ ကြွေးကြော် ပူဇော်
ကြကုန်၏။

နဂါးအပေါင်းတို့ ကြွေးကြော်ပူဇော်ပုံ

'ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အလောင်းတော်မြတ်အား
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ယုတ်မာသော မာရ်နတ်သည် ရှုံး
ခဲ့ လေပြီ'

ဂဠုန်အပေါင်းတို့၏ ကြွေးကြော်ပူဇော်ပုံ

'ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အလောင်းတော်မြတ်အား
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ယုတ်မာသော မာရ်နတ်သည် ရှုံး
ခဲ့ လေပြီ'

နတ်အပေါင်းတို့၏ ကြွေးကြော်ပူဇော်ပုံ

'ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အလောင်းတော်မြတ်အား
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ယုတ်မာသော မာရ်နတ်သည် ရှုံး
ခဲ့ လေပြီ'

ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏ ကြွေးကြော်ပူဇော်ပုံ

'ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အလောင်းတော်မြတ်အား အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ယုတ်မာသော မာရ်နတ်သည် ရှုံးခဲ့ လေပြီ'

အထက်ပါအတိုင်း အသီးသီး ကောင်းချီးပေးကာ အောင်သံပြု၍ ကြွေးကြော် ဟစ်အော်လျက် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် တစ်ခဲနက် ချီးကျူး ပူဇော် နေကြလေ၏။

(မှတ်ချက်။ ။ ဘုရားလောင်းသည် ညနေစောင်းတွင် ဗောဓိမဏ္ဍိုင် သို့ ရောက်ကာ ပလ္လင်ပေါက်ပြီး ပလ္လင်ထက်၌ တက်၍နေတော်မူရာ မာရ်နတ် ရောက်လာ၏။ နေမဝင်မီပင် မာရ်နတ်၏ စစ်သည်တို့ကို အောင်မြင်တော် မူ၏။)

ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်း

ဘုရားလောင်းသည် မာရ်နတ်မင်း၏ စစ်သည်တော်တို့ကို အောင်မြင် တော်မူပြီးနောက် ထိုနေ့ညပင် ပဌမယံ၌ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿ တဉာဏ်ကို ရ တော်မူ၏။ မဇ္ဈိမယံ (သန်းခေါင်ယံ)၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို ရတော်မူ၏။ ပစ္ဆိမယံ (မိုးသောက်ယံ)အခါတွင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရား တော်မြတ်ကို ဆင်ခြင်တော် မူကာ အာသဝေါတရား ၄ ပါးတို့၏ ကုန်ရာ အာသဝက္ခယဉာဏ်နှင့်တကွ တစ်ကမ္ဘာလုံးကို အပိတ်အဖုံးမရှိ အလုံးစုံ သိမြင်နိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် တော်ကို ရ၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက် တော်မူလေ၏။

(မှတ်ချက်။ ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသနုဿတိဉာဏ် ဆိုသည်ကား ရှေးဘဝ အဆက်ဆက်၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာ များကို ပြန်လည်အောက်မေ့ သိရှိနိုင်သော ဉာဏ်တည်း။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်

ဆိုသည်ကား အကာခြားရာ၊ နံရံခြားရာ၊ တောင်ခြားရာ၊ ကမ္ဘာခြားရာ၊ မည်မျှလောက် ဝေးကွာသော အရပ်ဒေသကိုဖြစ်စေ မြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်တည်း။ ထိုဒိဗ္ဗ စက္ခုဉာဏ်သည် မည်သည့် သတ္တဝါသည် မည်သို့ သော ကောင်းမှု၊ မကောင်း မှုကို ပြုလုပ်၍ မည်သည့် ဘုံဌာနသို့ ရောက်ကြောင်းကိုလည်း သိစွမ်းနိုင်၏။ အာသဝက္ခယဉာဏ် ဆိုသည်ကား လောဘ (တဏှာပင် ဖြစ်၏)၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မောဟ (အဝိဇ္ဇာပင် ဖြစ်၏)ဟု ဆိုအပ်သော အာသဝေါတရားများ၏ ကုန်ခန်းခြင်းကို ပြုတတ်သော အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်ပင်တည်း။ ဤဉာဏ် ၃ ပါးကို အတိုကောက် အားဖြင့် ပု-ဒိ-အာ ဟု ခေါ်လေ့ရှိကြ၏)

*

(၂) အာဠာဝက ဘီလူးကို ချွတ်ခန်း

မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် အာဠာဝက၏အနီး တစ်ဂါဝုတ်မျှ ဝေးသော အရပ်၌ အာဠာဝကမည်သော ဘီလူး၏ ဘုံဗိမာန်သည် ရှိလေ၏။ (ဂါဝုတ်တစ်ခုသည် ကိုက်အားဖြင့် ၅၆၀၀ ရှိ၏)။ တစ်နေ့သ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်တော်တစ်ပါးတည်း အာဠာဝက ဘီလူး၏ ဘုံဗိမာန်သို့ ကြွတော်မူ၍ ဗိမာန်တံခါးဝ၌ ရပ်နေတော်မူလေ၏။ ထိုအချိန်၌ အာဠာဝက ဘီလူးသည် ဟိမဝန္တာ နတ်ဘီလူးတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ သွား ခိုက်ဖြစ်၍ မရှိပေ။

ထိုအခါ အာဠာဝက ဘီလူး၏ ဗိမာန်တံခါးမှူးဖြစ်သော ဂဒြဘမည်သော ဘီလူးသည် မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်ရှိခိုး၍ 'အရှင်ဘုရား၊ ကြွလာ တော်မူပါသလား။ အချိန်လည်း မဟုတ်ပါကလား' ဟု လျှောက်ထားလေရာ မြတ်စွာဘုရားက 'အေး မှန်တယ် ဂဒြဘ။ ဒါထက် မင်းဝန်မလေးရင် သည် ဗိမာန်မှာ တစ်ညည့်မျှ သီတင်းသုံးလိုတယ်' ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

ဂဒြဘ။ ။ တပည့်တော်ကတော့ ဝန်မလေးပါဘူး ဘုရား။ သို့သော်လည်း ဒီအာဠာဝက ဘီလူးကြီးဟာ အင်မတန် ကြမ်းတမ်း ခက်ထန်ပါတယ်။ အမိ အဘကိုတောင် ရှိခိုးခြင်း စသည် မပြုပါ။ ဒီဗိမာန်တွင် နေတော်မမူချင်ပါနှင့် ဘုရား။

မြတ်စွာဘုရား။ ။ သူ့သဘောကို ငါသိတယ် ဂဒြဘ။ တစ်စုံတစ်ရာ

အန္တရာယ် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ မင်းကသာ ဝန်မလေးရင် တစ်ည၌မျှ သီတင်းသုံး လိုတယ်။

ဂဩာ။ ။ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်ကတော့ ဝန်မလေးပါ။ အာဠာဝက ဘီလူးဟာ အမိအဘမှန်း၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားမှန်း မသိပါ။ ဒီ ဗိမာန် ရောက်လာ သမျှ လူတွေကို စိတ်ပျံ့လွင့် ရူးသွပ်သွားအောင် လုပ် တတ်ပါတယ်။ နှလုံးသားကို လည်း ဖောက်ခွဲပစ်တတ်ပါတယ်။ သည်လို မှ မဟုတ်ဘဲ ခြေနှစ်ချောင်းကိုကိုင်ပြီး သမုဒ္ဒရာထဲ ဖြစ်စေ၊ စကြဝဠာတံတိုင်း ရောက်အောင် ဖြစ်စေ လွှင့် ပစ်တတ်ပါတယ် ဘုရား။

မြတ်စွာဘုရား။ ။ ငါသိပါတယ် ဂဩာ။ မင်းမှာ ဝန်မလေးရင် ငါ တစ် ည၌မျှ သီတင်းသုံးလိုတယ်။

ဂဩာ။ ။ တပည့်တော်ကတော့ ဘာမျှ ဝန်မလေးပါဘူး ဘုရား။ အမှန်က တော့ သူ့ကို အကြောင်းမကြားဘဲ ခွင့်ပြုလိုက်ရင် တပည့်တော် ကို သတ်ချင် သတ်မှာပဲ။ ဒါကြောင့် သူ့ဆီသွားပြီး တပည့်တော် အကြောင်းကြားပါဦးမယ် ဘုရား။

မြတ်စွာဘုရား။ ။ မင်း စိတ်ချမ်းသာသလိုသာ ဆောင်ရွက်ပါ။

တံခါးမှူး ဂဩာ ဘီလူးသည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးဝတ်ချပြီး အာ ဠာ ဝက ဘီလူးရှိရာ ဟိမဝန္တာသို့ ထွက်သွားလေ၏။ ဂဩာ ထွက်သွား ပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားလည်း ဗိမာန်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ ဗိမာန် တံခါးလည်း အလို လို ပွင့်သွားလေ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အာဠာဝက ကိုယ်တိုင် ထိုင်၍ ကျက်သရေ ခံစားသော မင်္ဂလာရှိသည့် ရတနာနတ် ပလ္လင်ထက်၌ ထိုင်၍ သီတင်းသုံးတော်မူကာ ကိုယ်တော်မှ ရွှေအဆင်းရှိ သော ပီတရောင်ခြည်တော် တစ်စိတ်ကို လွှတ်တော်မူလိုက်လေ၏။ အာဠာဝက၏ မိဖုရား မောင်းမမိသံ များသည် ရွှေအဆင်းရှိသော ပီတ

ရောင်ခြည်တော်ကို မြင်သဖြင့် မြတ်စွာ ဘုရားထံ လာရောက် ဝတ်ချကြ
ကာ မြတ်စွာဘုရားကို ခြံရံ၍ နေကြလေ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထို
မိဖုရား မောင်းမတို့ကို 'သင်တို့သည် ရှေးဘဝများက ဒါနသီလတို့ကို
ပေးလှူ ဆောက်တည်ခဲ့သဖြင့် ဤသို့သော စည်းစိမ်ကို ရရှိ ကြခြင်း
ဖြစ်သည်။ အချင်းချင်း လူဿာမစ္ဆရိယ မဖြစ်ကြဘဲ ချစ်ခင် ကြင်နာစွာ
နေထိုင်ကြလေ' စသည်ဖြင့် တရားစကား ဟောပြောတော် မူလေ ရာ
မိဖုရား မောင်းမများလည်း မြတ်စွာဘုရား၏ ချိုမြိန်သော တရားစကား
အတွက် အားရ နှစ်သက်ကာ သာဓုခေါ်၍ ကောင်းချီးပေးလျက် ရှိကြ
လေ၏။

အာဠာဝက၏ စိတ်ထား

တံခါးမှူး ဂဒြဘဘီလူးသည် ဟိမဝန္တာရောက်လျှင် အာဠာဝကထံ
သွား၍ ဗိမာန်၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေထိုင်ရန် လာရောက်
ကြောင်း အကြောင်းကြားလေရာ အာဠာဝကလည်း 'အသာငြိမ်ငြိမ်နေ။
ဘယ်သူမှ မသိစေနဲ့။ နောက်မှ သွားပြီး လုပ်သင့်တာ လုပ်ရမယ်' ဟု
ခပ်တိုးတိုး မှာထား ပြောကြားလေ၏။

အာဠာဝကသည် ယောက်ျားတို့၏ မာနအတွက် ရုတ်တရက် ရှက်
သွားကာ ပရိသတ်အလယ်၌ အခြားသူတို့ သိသွားကြမည် စိုးသဖြင့်
ဤသို့ ပြောခြင်း ဖြစ်၏။

သာတာဂိရိနှင့် ဟေမဝတ

ထိုအချိန်တွင် သာတာဂိရိ နတ်ဘီလူးနှင့် ဟေမဝတ နတ်ဘီလူး နှစ်
ယောက်တို့သည် ဟိမဝန္တာ နတ်ဘီလူး အစည်းအဝေးသို့ မသွားမီ မြတ်

စွာ ဘုရားထံ သွားရောက် ကန်တော့ဦးမည်။ ကန်တော့ပြီးမှ အစည်းအဝေးသို့ သွားမည်ဟု ကြံစည်ကာ သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ကောင်းကင်ခရီးမှ လာခဲ့ကြလေရာ အာဠာဝက ဘီလူး၏ ဗိမာန်အထက်သို့ ရောက်လာလျှင် ဆက်မသွား ဖြစ်ဘဲ ထစ်နေကြလေ၏။ နတ်ဘီလူး နှစ်ဦး တို့သည် အကြောင်းအသို့ နည်းဟု ဆင်ခြင်ကာ နတ်မျက်စိဖြင့် ကြည့်ကြ လေရာ အာဠာဝက ဗိမာန်၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေတော်မူကြောင်း မြင်သိကြလေမှ ကောင်းကင်က ဆင်းကာ မြတ်စွာဘုရားထံ သွားရောက် ဝတ်ချပြီး ဟိမဝန္တာ နတ်ဘီလူး အစည်းအဝေးသို့ ဆက်လက် သွားရောက် ကြ လေ၏။ သာတာဂီရိနှင့် ဟေမဝတတို့လည်း နတ်ဘီလူး အစည်းအဝေး ရောက်၍ အာဠာဝကကို တွေ့လျှင် တွေ့ချင်း ...

'အို အာဠာဝက၊ သင်ကား အရတော်ပေစွ။ သင်၏ ဗိမာန်၌ မြတ်စွာ ဘုရား သီတင်းသုံးနေတော်မူတယ်။ မြတ်စွာဘုရားဆီ သွားပြီး ဆည်းကပ် ပေတော့' ဟု အားရဝမ်းသာ ပြောဆိုကြလေရာ အာဠာဝက လည်း ဘုရားကို ကြည်ညိုသူမဟုတ်သဖြင့် ပြင်းစွာ ဒေါသထွက်ကာ ...

'ဘယ်က ဘုရားလဲ ငါ့ဗိမာန်ထဲ လာနေတာ' ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။ သာတာဂီရိနှင့် ဟေမဝတကလည်း ...

'အာဠာဝက သင်မသိဘူးလား။ ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားဟာ တုသိ တာ နတ်ပြည်မှ ကြည့်ခြင်းကြီး ငါးပါးတို့ဖြင့် ကြည့်တော်မူ၍ သုဒ္ဓေါ ဓန မင်းကြီး၏ မိဖုရားကြီး မယ်တော်မာယာဝမ်းမှာ ပဋိသန္ဓေ နေတော် မူတယ်။ နောက် ဖွားတော်မူပြီး အရွယ်ရောက်လျှင် တောထွက်တော် မူ၍ ဒုက္ကရ စရိယာ ကျင့်ပြီး ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှာ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရကာ ဘုရားဖြစ်တော်မူ တယ်။ နောက် မိဂဒါဝုန်တောမှာ ဓမ္မစကြာတရား

ဟောတော်မူတယ်။ ပဋိသန္ဓေ နေတော်မူစဉ်၊ ဖွားတော်မူစဉ်၊ ဘုရားဖြစ်
တော်မူစဉ် အခါ၌ ကမ္ဘာ့အံ့ချီး ဖွယ်ရာ ၃၂ ပါးသော ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြီးများ
ထင်ရှားဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒါတွေကို သင် မမြင်မသိခဲ့ဘူးလား' ဟု မေးမြန်း
ပြောဆိုလိုက်ကြရာ အာဠာဝကလည်း ဒေါသအရှိန်နှင့် 'မမြင်ဘူး၊ မသိ
ဘူး' ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ သာတာဂိရိနှင့် ဟေမဝတတို့က ...

'အာဠာဝက သင်မြင်သည်ဖြစ်စေ၊ မမြင်သည်ဖြစ်စေ၊ သိသည်ဖြစ်
စေ၊ မသိသည်ဖြစ်စေ ဘာမှ အရေးစိုက်စရာ မလိုဘူး။ ငါတို့ဆရာ
မြတ်စွာဘုရား နှင့် သင်နှင့် နှိုင်းစာလျှင် သင်သည် ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့
မင်း၏အနီး၌ တည်သော မြေခွေးအိုကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဂဠုန်
မင်း၏အနီး၌ တည်သော အတောင်အလက် ကျိုးပြတ်နေတဲ့ ကျီးကန်း
စုတ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း ဖြစ်တယ်။ သွားချေ၊ မြတ်စွာဘုရားကို သင်
ဘာလုပ်ချင်သလဲ။ လုပ်ချင်တာ သွား လုပ်ချေ' ဟု ပြောဆိုလိုက်ကြ
လေ၏။

ထိုသို့ ပြောဆိုလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အာဠာဝကသည် ဒေါသ
ထွက်ကာ ထိုင်ရာမှ ထ၍ ဆေးဒန်း မြင်းသီလာ ကျောက်ဖျာကြီးကို
လက်ဝဲ ဘက် ခြေထောက်ဖြင့် နင်း၍ ရပ်လျက် ...

'အခုချက်ချင်း ကြည့်လိုက်ကြ။ သင်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ငါ
ဘယ်သူက တန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးတယ်ဆိုတာ သိရမယ်'

ဟု ပြောဆိုပြီး ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိသော ကေလာသတောင်ထွတ်
ကို လက်ယာဘက် ခြေထောက်ဖြင့် နင်းချလိုက်ရာ ကေလာသ
တောင်ထွတ် ကြီးသည် တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေသော
သံတွေ၊ ခဲတွေကို တူ ဖြင့် တအားရှိက်လိုက်သောအခါ မီးပွင့်ပြီး အလွှား

လွှား ကွာကျသကဲ့သို့ အလွှားလွှား ကွာကျလေ၏။ အာဠာဝကသည် ထို
ကေလာသ တောင်ထိပ်ပေါ် ၌ ရပ်ပြီး 'ငါ အာဠာဝကတဲ့ဟေ့' ဟု
ကြွေးကြော် ဟစ်အော် ကြေညာ၍ ကြိုးဝါးလိုက်ရာ အာဠာဝက၏ ထိုသို့
ကြိုးဝါးလိုက်သော အသံသည် ယူဇနာ တစ်သောင်းရှိသော ဇေမ္မုဒီပါ
ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံး ပျံ့နှံ့သွားလေ၏။ ယူဇနာ သုံးထောင်ရှိသော
ဟိမဝန္တာတစ်ခုလုံး အာဠာဝက ဘီလူး၏ တန်ခိုးကြောင့် တုန်လှုပ်
ချောက်ချားသွားလေ၏။ ထိုသို့ ကြိုးဝါး ပြီးနောက် အာဠာဝကသည်
ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်၌ မာရ်နတ်မင်း တိုက်ခိုက် သော နည်းအတိုင်း...

၁။ လေကြမ်း တိုက်လွှင့်ခြင်း။

၂။ မိုးကြီးသည်းထန်စွာ ရွာချခြင်း။

၃။ ကျောက်ခဲမိုး ရွာချခြင်း။

၄။ လက်နက်မိုး ရွာချခြင်း။

၅။ မီးကျီခဲမိုး ရွာချခြင်း။

၆။ ပြာပူမိုး ရွာချခြင်း။

၇။ သဲမိုး ရွာချခြင်း။

၈။ ညွန်ပျောင်းမိုး ရွာချခြင်း။

၉။ အမိုက်တိုက် (အမိုက်မှောင်) ချခြင်းတည်း ဟူသော
လက်နက်ကြီး ၉ မျိုးတို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ရှိရာသို့ ပစ်လွှတ် တိုက်ခိုက်
လေရာ အဆိုပါ လက်နက်ကြီး ၉ မျိုးတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို
တစ်စုံတစ်ရာ မထိခိုက်သည့် အပြင် ထိုလက်နက်များသည်
မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ရောက်သောအခါ၌ နတ် ပန်းဆိုင်းများ၊ နတ်ပန်း
ကုံးများ၊ နတ်စန္ဒကူး နံ့သာမှုန့်များ ဖြစ်သွားကြလေ ကုန်၏။ ထိုအချိန်

တွင် တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်ရှိ နတ်များသည် များသောအားဖြင့် အာဠာဝက ဗိမာန်သို့ လာရောက် စုဝေးနေကြလေကုန်၏။ အကြောင်းမူကား ယနေ့ မြတ်စွာဘုရားသည် အာဠာဝက ဘီလူးကို ဆုံးမကာ တရားဒေသနာ ဟောတော်မူလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည် မျှော်လင့်နေကြသော ကြောင့်တည်း။

အာဠာဝက၏ နောက်ဆုံးလက်နက်

ဤသို့အားဖြင့် အာဠာဝကသည် ညဉ့်ဦးယံမှစ၍ သန်းခေါင်ယံတိုင် အောင် ညဝက်ပတ်လုံး ၉ မျိုးသော လက်နက်ကြီးတို့ဖြင့် တိုက်ခိုက်၍ တစ်စုံ တရာ မတတ်နိုင်ရှိပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားအနီးတွင် အပြန်ပြန် အလှန်လှန် စကြိုသလားရင်း မိမိ၏ နောက်ဆုံးလက်နက်ဖြစ်သော 'ဒုဿဝုဓ' ခေါ် ဘွဲ့ဖြူ လက်နက်ကို ပစ်လွှတ်လိုက်လေ၏။ ဘွဲ့ဖြူ လက်နက်သည် မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့ ကောင်းကင်မှ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော အသံကြီးကို မြည်ဟည်းကာ အခိုးအလျှံနှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားထံ ရောက်လာလေရာ ထိုသို့ ရောက်လာ သောအခါ၌ ဘွဲ့ဖြူလက်နက်ကြီးသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရင်း၌ ခြေသုတ်ပုဆိုး အဖြစ်ဖြင့် ကျကာ တည်ရှိလေ၏။ ထိုသို့ အခြင်းအရာကို မြင်ရ သော အာဠာဝကသည် ဦးချိုပြတ်သော နှားလားဥသဘာကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အစွယ်ကျိုးသော မြွေကဲ့သို့ လည်းကောင်း ဖြစ်သွားကာ ကြိရာမရ မာန ကျလျက် 'ငါ၏ ဘွဲ့ဖြူ လက်နက်ပင်လျှင် ရဟန်းကို မလွှမ်းမိုးနိုင်ပါက လား' ဟု စဉ်းစားပြီး 'ဘယ်လိုကြောင့် သည်လို ဖြစ်ရတာလဲ။ တန်တော့ ရဟန်းမှာ မေတ္တာတရားနှင့် ယှဉ်နေလို့ သည်လို မထိုးဖောက်နိုင်တာနဲ့ တူတယ်။ ရဟန်း ရဲ့ မေတ္တာတရားကို လွှင့်စင်သွားအောင် မခံချင် အောင် ပြောကြည့်မှပဲ' ဟု ကြံစည် စိတ်ကူးလျက် ...

'ရဟန်း ထွက်သွားပါ။ ကျွန်ုပ် ခွင့်မပြုဘဲနှင့် ကျွန်ုပ် ဗိမာန်အတွင်း ဘာကြောင့် ဝင်နေရသလဲ။ ပိုင်ရှင်ထံမှ ခွင့်မရဘဲနှင့် အိမ်ရှင်ကဲ့သို့ ပိုင်စိုး ပိုင်နင်း မိဖုရား မောင်းမတွေအလယ်မှာ ဝင်နေတာ မသင့်တော်ပါဘူး။ ရဟန်း လုပ်နေပြီး ဒီလို အခွင့်မရဘဲ သူတစ်ပါး ဗိမာန်အတွင်း ဝင်ရောက် နေထိုင် ခြင်း၊ မိန်းမတွေနဲ့ ရောယှက်နေထိုင်ခြင်း လုပ်တာ မတော်ပါဘူး' ဟု ပြော လိုက်လေ၏။

မြတ်စွာဘုရားလည်း အာဠာဝက စိတ်နှူးညံ့သွားစေခြင်းငှာ တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်လှန် ငြင်းဆန်ခြင်းမပြုဘဲ အာဠာဝက၏ အလိုသို့လိုက်၍ 'ကောင်းပြီ အာဠာဝက' ဟု ဆိုကာ ဗိမာန်တွင်းမှ ထွက်တော်မူလေ၏။ ထိုအခါ အာဠာဝကလည်း 'ပြောလို့ဆိုလို့ တယ်လွယ်တဲ့ ရဟန်းပဲ။ တစ်ခွန်း တည်း ပြောရုံနဲ့ ထွက်သွားတယ်။ ဒီလောက် ပြောရဆိုရ လွယ်ကူတဲ့ ရဟန်း မျိုးကို တစ်ညလုံး အကြောင်းမဲ့ အပင်ပန်းခံပြီး ငါစစ်ထိုးမိတယ်' ဟု အောက်မေ့ကာ စိတ်နှလုံး နူးညံ့ပျော့ပျောင်း သွားလေ၏။ သို့ရာတွင် 'သဘော ရိုးနှင့် ထွက်ခြင်းလော၊ အကြံတစ်မျိုး မနောဆိုးနှင့် ထွက်ခြင်းလော တပ်အပ် မသိနိုင်။ စုံစမ်းကြည့်ဦးမှပဲ' ဟု သဘောပိုက်ကာ 'ရဟန်း ပြန်ဝင်ပါ' ဟု ခိုင်းလိုက်လေ၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း 'ကောင်းပြီ အာဠာဝက' ဟု ဆိုကာ ဗိမာန်တွင်းသို့ ပြန်ဝင်တော်မူလေ၏။

အာဠာဝက။ ။ ရဟန်း ပြန်ထွက်ပါ။

မြတ်စွာဘုရား။ ။ ကောင်းပြီ အာဠာဝက။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဗိမာန်တွင်းမှ ပြန်ထွက်တော်မူ၏။

အာဠာဝက။ ။ ရဟန်း ပြန်ဝင်ပါ။

မြတ်စွာဘုရား။ ။ ကောင်းပြီ အာဠာဝက။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဗိမာန်တွင်းသို့ ပြန်ဝင်တော်မူပြန်၏။

အာဠာဝက။ ။ ရဟန်း ပြန်ထွက်ပါ။

မြတ်စွာဘုရား။ ။ ကောင်းပြီ အာဠာဝက။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဗိမာန်တွင်းမှ ပြန်ထွက်တော်မူ၏။

အာဠာဝက။ ။ ရဟန်း ပြန်ဝင်ပါ။

မြတ်စွာဘုရား။ ။ ကောင်းပြီ အာဠာဝက။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဗိမာန်တွင်းသို့ ပြန်ဝင်တော်မူလေ၏။

ထိုအခါ အာဠာဝက စိတ်ထဲ၌ ...

'သည်ရဟန်းဟာ ပြောလို့ဆိုလို့ တယ်လွယ်ကူတာပဲ။ ပြောတိုင်း လိုက် လုပ်တာပဲ။ တစ်ညလုံး သည်လိုချည်း ထွက်ချည်း ဝင်ချည်း အလုပ် ခိုင်းပြီး ပင်ပန်းလာတော့မှ ခြေနှစ်ချောင်းကိုင်းပြီး ဂင်္ဂါမြစ်တစ်ဖက်ကို ပစ်လွှတ်လိုက် ရရင် ဟန်ကျမယ်'

ဟု စိတ်ယုတ်မာ ပေါက်လာကာ 'ရဟန်း ပြန်ထွက်ပါ' ဟု လေးကြိမ် မြောက် အထွက်ခိုင်းလိုက်လေ၏။

ဘာဖြစ်လို့ မထွက်သလဲ

မြတ်စွာဘုရားသည် အာဠာဝက၏ စိတ်အကြံကို စေတော ပရိယ ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၍

'ငါ မထွက်တော့ဘူး အာဠာဝက။ မင်းထင်သလိုသာ ပြုမူပေတော့'

ဟု မိန့်တော်မူလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ အာဠာဝကလည်း တစ်စုံတစ်ရာ ကြံရာမရတော့သဖြင့် ရှေး

အခါက မိမိဗိမာန်သို့ လာရောက် လည်ပတ်ကြကုန်သော တန်ခိုး အဘိညာဉ် ဖြင့် ပြည့်စုံသည့် ရသေ့၊ ရဟန်း၊ ပရိဝုဇ်တို့ကို မေးခွန်းပုစ္ဆာ ပြဿနာ ထုတ် မေး၍ မဖြေနိုင်ကြသောအခါ စိတ်ဓာတ် ပျံ့လွင့် ရူးသွပ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း စသော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းတို့ဖြင့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခဲ့ဖူးသည်ကို သတိရ ကာ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း ထိုနည်းတူ ပြုမူရန် ကြံစည်လျက်

'ရဟန်း သင့်ကို မေးခွန်း ပြဿနာ မေးမည်။ ဖြေနိုင်လျှင် ဖြေပေတော့။ မဖြေနိုင်လျှင်တော့ သင်၏စိတ်ကို ပျံ့လွင့် ရူးသွပ်သွားအောင် လုပ်ပစ်လိုက် မည်။ နှလုံးသားကို ဖြစ်စေ ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်မည်။ ခြေနှစ်ချောင်းကိုင်ပြီး ဂင်္ဂါမြစ် တစ်ဖက်ဖြစ်စေ လွှင့်ပစ်လိုက်မည်' ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။

မြတ်စွာဘုရားက

'ကမ္ဘာပေါ်မှာ ငါ့ကို စိတ်ပျံ့လွင့်အောင် လုပ်နိုင်သူ၊ နှလုံးသားကို ဖောက်ခွဲနိုင်သူ၊ ခြေနှစ်ချောင်းကိုင်ပြီး ဂင်္ဂါမြစ်တစ်ဖက် လွှင့်ပစ်နိုင်သူ ငါ မမြင်ဘူး အာဠာဝက။ သို့သော် သင် မေးခွန်း ပြဿနာ မေးလိုလျှင် ဘာမဆို မေးနိုင်တယ်'

ဟု မိန့်တော်မူလိုက်လေ၏။

အာဠာဝက၏ ပထမမေးချက် မေးခွန်း ၄ ခု

အထက်ပါအတိုင်း မြတ်စွာဘုရားက မေးမြန်းရန် ခွင့်ပြုတော်မူလိုက် ရာ အာဠာဝကသည် အောက်ပါအတိုင်း မေးခွန်း ပြဿနာထုတ်၍ မေးခဲ့လေ ၏။

၁။ ဤလောက၌ ယောက်ျား၏ မြတ်သော ဥစ္စာသည် အဘယ်ပါနည်း။

၂။ ချမ်းသာသုခ ရရှိရန် အဘယ်တရားကို ကောင်းစွာ လေ့ကျက်ရပါမည် နည်း။

၃။ အရသာရှိသော သဘောတရားတို့တွင် အဘယ် အရသာသည် အမြတ်ဆုံး ပါနည်း။

၄။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အမှုတို့တွင် အဘယ်မည်သော အသက်မွေးခြင်း သည် အမြတ်ဆုံးပါနည်း။

မြတ်စွာဘုရား၏ ဖြေဆိုတော်မူချက်

အထက်ပါ အာဠာဝက၏ မေးခွန်း ၄ ချက်ကို မြတ်စွာဘုရားက အောက်ပါအတိုင်း အစဉ်လိုက် ဖြေဆိုတော်မူလိုက်လေ၏။

၁။ ဤလောက၌ ယောက်ျား၏ မြတ်သော ဥစ္စာကား ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးနှင့်တကွ ကံ၊ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သဒ္ဓါတရား ဖြစ်သည်။

၂။ ချမ်းသာသုခ ရရှိရန် သုစရိုက် ၁၀ ပါး ကုသိုလ်တရားကို လေ့ကျက် အားထုတ်ရသည်။

၃။ အရသာရှိသော သဘောတရားတို့တွင် မှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော သစ္စာတရားသည် အမြတ်ဆုံး (အရသာ အရှိဆုံး) ဖြစ်သည်။

၄။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုတို့တွင် ပညာဖြင့် အသက်မွေးခြင်း သည် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သည်။

အာဠာဝက၏ ဒုတိယမေးချက် မေးခွန်း ၄ ခု

အာဠာဝကသည် မိမိ၏ အထက်ပါ မေးခွန်းပြဿနာ ၄ ချက် အတွက် မြတ်စွာဘုရား၏ ဖြေဆိုတော်မူချက်များကို ကြားရရာ ကျေနပ် နှစ်သက်၍ ဆက်လက်ပြီး နောက်ထပ် မေးခွန်းပြဿနာ ၄ ချက်ကို အောက်ပါအတိုင်း မေးမြန်းပြန်၏။

၁။ ဩဃလေးပါးကို အဘယ်တရားဖြင့် လွန်မြောက်အောင် ကူး ခတ်ရ သနည်း။

၂။ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာကို အဘယ်တရားဖြင့် လွန်မြောက်အောင် ကူးခတ်ရသနည်း။

၃။ ဆင်းရဲဒုက္ခကို အဘယ်တရားဖြင့် လွန်မြောက်နိုင်သနည်း။

၄။ အဘယ်တရားဖြင့် စင်ကြယ်နိုင်သနည်း။

မြတ်စွာဘုရား၏ ဖြေဆိုတော်မူချက်

အထက်ပါ အာဠာဝက၏ ဒုတိယ မေးမြန်းချက် မေးခွန်း ၄ ခုကို မြတ်စွာဘုရားက အောက်ပါအတိုင်း အစဉ်လိုက် ဖြေဆိုတော်မူလိုက် လေ၏။

၁။ ဩဃလေးပါးကို ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ ၃ ပါးနှင့် ကံ၊ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သဒ္ဓါတရားဖြင့် လွန်မြောက် အောင် ကူးခတ်ရသည်။

၂။ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာကို ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့ မ လျော့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော 'အပ္ပမာဒ' ခေါ် သတိတရားဖြင့် လွန်မြောက်

အောင် ကူးခတ်ရသည်။

၃။ ဆင်းရဲဒုက္ခကို လုံ့လဟု ဆိုအပ်သော ဝီရိယတရားဖြင့် လွန်မြောက် နိုင်သည်။

၄။ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာဟု ဆိုအပ်သော ပညာတရားဖြင့် စင်ကြယ်နိုင်သည်။

အာဠာဝက ဘီလူးသည် ဤအထက်ပါ ဒုတိယ မေးမြန်းချက် မေးခွန်း ၄ ခုကို မြတ်စွာဘုရားရှင် ဖြေဆိုတော်မူ၍ အပြီးတွင် သောတာပတ္တိ မဂ်ဖိုလ် ကို ရောက်၍ သောတာပန် ဖြစ်သွားလေ၏။

(မှတ်ချက်။ ။ အာဠာဝကသည် အထက်ပါ မေးခွန်း ပြဿနာ ၈ ချက်ကို မည်သည့်ဌာနမှ ရလာသနည်း ဆိုသော် အာဠာဝက၏ မိဘနှစ်ပါးသည် ကဿပ မြတ်စွာဘုရားထံမှ ရလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရာ မေးခွန်းသာမက အဖြေနှင့်တကွ ရလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ မိဘများသည် အာဠာဝကကို ငယ်စဉ်က ဤမေးခွန်း ၈ ချက်နှင့်တကွ အဖြေများကို သင်ကြားပေးသဖြင့် အာဠာဝက လည်း သိရှိလာခဲ့၏။ သို့ရာတွင် မိဘများ မရှိသည့်နောက် ကာလ ကြာမြင့် လာသောအခါ အဖြေများ မေ့ပျောက်သွား၍ မေးခွန်းသာ ရှိနေတော့ရာ ကြာလျှင် မေးခွန်းပါ မေ့ပျောက်သွားမည်စိုး၍ မေးခွန်း ၈ ချက်ကိုမူ ရွှေပြားပေါ်၌ ဆေးဒန်း မြင်းသီလာဖြင့် ရေးကာ မိမိဘုံဗိမာန်အတွင်း၌ ကောင်းမွန်စွာ သိမ်း ဆည်းထားလေသည်။) အာဠာဝက ဘီလူးသည် သောတာပန် တည်ပြီးနောက် မိမိ၏ဉာဏ် ပဋိဘာန်အလျောက် လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာရောနှောသော နောက်ထပ် မေးခွန်း ပြဿနာ ၅ ချက်ကို အောက်ပါအတိုင်း မေးမြန်းလျှောက်ထား ပြန်လေ၏။

၁။ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့် ပညာကို ရရာသနည်း။

၂။ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့် ဥစ္စာကို ရရာသနည်း။

၃။ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့် ကျော်စောခြင်းသို့ ရောက်ရာ သနည်း။

၄။ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့် မိတ်ဆွေတို့ကို ရရာသနည်း။

၅။ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့် တမလွန်ဘဝ၌ မစိုးရိမ်ရသ နည်း။

မြတ်စွာဘုရား၏ ဖြေဆိုတော်မူချက်

အထက်ပါ အာဠာဝက၏ သူ၏ ဉာဏ်ပဋိဘာန်အလျောက် မေးမြန်း သော နောက်ထပ် မေးခွန်း ၅ ခုကို မြတ်စွာဘုရားက အောက်ပါအတိုင်း အစဉ်လိုက် ဖြေဆိုတော် မူလိုက်လေ၏။

၁။ (က) နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော ဘုရားရဟန္တာတို့၏ တရား ကို ယုံကြည်ခြင်း။

(ခ) ယုံကြည်သည့်အတိုင်း ဘုရားရဟန္တာတို့၏ တရားကို ကြားနာ နာခံခြင်း။

(ဂ) မမေ့မလျော့သော သတိနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

(ဃ) အဆင်ခြင်ဉာဏ် ရှိခြင်း။

ဤအင်္ဂါ ၄ ပါးနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် (ဤအင်္ဂါ ၄ ပါးနှင့် ပြည့်စုံ သော သူသည်) ပညာကို ရရာ၏။

(မှတ်ချက်။ ။ ဤ၌ ပညာဆိုသည်ကား မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော် ကျ တိုက်ရိုက်အားဖြင့် လောကုတ္တရာ ပညာဖြစ်သော မဂ်နှင့်ယှဉ်သည့် ဝိပဿနာပညာကို ဆိုလို၏။ လောကီပညာအတွက်လည်း အထက်

ဖော်ပြ ပါ အင်္ဂါ ၄ ပါးအတိုင်း (က) မိမိသင်ယူမည့် ပညာရပ်ပေါ်၌ ယုံကြည်ခြင်း၊ (ခ) ယုံကြည်သည့်အတိုင်း ကြားနာနာခံခြင်း၊ (ဂ) မမေ့မလျော့သော သတိ နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ (ဃ) အဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အချက် ၄ ချက် ပြည့်စုံပါက ထိုပညာရပ်ကို ရရှိနိုင်ကြောင်း မှတ်သားအပ်ပေ၏။) ၂။ လျောက်ပတ်စွာ ပြုမူလေ့ရှိ၍ ထကြွ လုံ့လ ဝီရိယရှိသောသူသည် ဥစ္စာကို ရရာ၏။

၃။ မှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းဖြင့် ကျော်စောခြင်းသို့ ရောက်ရာ၏။

၄။ ပေးကမ်း စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့် မိတ်ဆွေတို့ကို ရရာ၏။

၅။ သစ္စာ။ မှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်း

ဓမ္မ။ လောကီ လောကုတ္တရာ ပညာ

မိတိ။ ထကြွ လုံ့လ ဝီရိယ ရှိခြင်း

စာဂ။ ပေးကမ်း စွန့်ကြဲခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တရား ၄ မျိုးနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် (ပြည့်စုံသောသူသည်) တမလွန်ဘဝ၌ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိရပေ။

မြတ်စွာဘုရားသည် အာဠာဝက ဘီလူး၏ နောက်ထပ် မေးချက် မေးခွန်း ၅ ခုကို အထက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုတော်မူလိုက်ရာ အာဠာဝက ဘီလူး လည်း ကျေနပ်နှစ်သိမ့် သဘောကျကာ သောတာပန်ဝိပိ ကြည်ညိုသော စိတ်ထားနှင့် မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးထောမနာလျက် မိမိအတွက် မြတ်စွာ ဘုရား တမင်သက်သက် ကြွလာခြင်းကို အားရဝမ်းမြောက်စွာ လျှောက်ထား ပြောဆိုလေသတည်း။

(၃) နာဠာဂီရိဆင် တက္ကသိုလ်တွင် ဟောကြားခဲ့သော မြတ်စွာဘုရားအကြောင်း စာအုပ်မှ ထုတ်နုတ်ချက်

အာဠာဝကအကြောင်းကို ပြောပြပြီးတော့ နာဠာဂီရိဆင်ကို ယဉ်ကျေးအောင် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူခဲ့တဲ့ အခန်းကို ပြောပြလိုပါတယ်။ နာဠာဂီရိဆင်ဟာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အဇာတသတ်မင်းကြီးရဲ့ ဆင်တော် ဖြစ်တယ်။ အဇာတသတ်ရဲ့ ဆရာဒေဝဒတ်က အကြံပေးတဲ့ အတိုင်း တစ်နေ့သော နံနက်မှာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင်းသို့ ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံဝင်လာတဲ့အခါမှာ နာဠာ ဂီရိဆင်ကို အရက်မူးအောင် တိုက်ပြီး ဘုရားရှင်ကို နင်းသတ်ဖို့ လွှတ်လိုက်ပါတယ်။ ဘုရားရှင်ရဲ့ တပည့် သံဃာတော်တွေကလည်း ဒီအကြောင်းကို သိတဲ့အတွက် နာဠာဂီရိဆင် ရှိတဲ့ လမ်းက ဆွမ်းခံမကြွဘဲ တခြားလမ်းက ဆွမ်းခံကြွဖို့ ဘုရားရှင်ကို လျှောက်ကြပါတယ်။

ဘုရားရှင်က 'ချစ်သားတို့ မကြောက်ကြနဲ့။ နာဠာဂီရိဆင်ကြီးကို ယဉ်ကျေးအောင် ငါဆုံးမမယ်' လို့ မိန့်တော်မူတယ်။ အရက်မူးနေတဲ့ နာဠာဂီရိ ဆင်ကြီးလည်း ဘုရားကိုနင်းသတ်ရန် အတင်းပြေးလာတဲ့အခါ အနားမှာ ရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ သူ့ရဲ့ သားငယ်ကို ဘုရားရှေ့မှာ ချပြီး ထွက်ပြေး သွားတယ်။ အဲဒီအခါ နာဠာဂီရိဆင်က အဲဒီမိန်းမဘက်ကို လှည့်ပြီး လိုက်ပြန်တယ်။ ဘုရားရှင်လည်း နာဠာဂီရိဆင်ကို မေတ္တာပို့ကာ အင်မတန် သာယာ တဲ့ အသံနဲ့ 'ချစ်သား နာဠာဂီရိ၊ သင့်ကို အရက်တိုက်ပြီး လွှတ်လိုက်တာက အိမ်တို့ ဈေးတို့ဖျက်ပြီး အခြားသူ

တွေကို သတ်ဖို့ မဟုတ်။ ငါဘုရားကို သတ် ဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ အဲဒါကြောင့် ငါဘုရားထံ လာလော့' လို့ ခေါ်တော်မူလိုက် ပါတယ်။

ဘုရားရှင်ရဲ့ ကြည်လင်တဲ့ အသံကို ကြားရတဲ့အခါ နာဠာဂီရိဆင် ဟာ ဘုရားရှင်ဘက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအခါ ဘုရားရှင် ရဲ့ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်နဲ့ အင်မတန် တင့်တယ်တဲ့ အသရေ တော်ကြီး ကို မြင်လိုက်ရတယ်။ အဲဒီလို မြင်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် နာဠာဂီရိ ဆင်ကြီး ဟာ အမူးပြေသွားပြီး ဘုရားရှင်ရဲ့ ခြေတော်ရင်းမှာ လာပြီး ဝပ်နေပါတယ်။

*